

แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา
แผนกการจัดการอาชีวศึกษา

ธันวาคม 2559

แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ปริญญานิพนธ์
ของ
ณัฏฐพัชร มณีวรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา
แขนงวิชาการจัดการอาชีวศึกษา

ธันวาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

บทคัดย่อ
ของ
ณัฐพัชร มณีวรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา

แขนงวิชาการจัดการอาชีวศึกษา

ธันวาคม 2559

ณัฐพัชร มณีวรรณ. (2559). แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารและการจัดการการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุษย์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรปราการ ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ด้านส่วนตัวผู้เรียนประกอบด้วยปัจจัยค่านิยมในการศึกษาต่อ ค่านิยมในอาชีพ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา ด้านครอบครัวประกอบด้วย การสนับสนุนของผู้ปกครอง ด้านลักษณะการจัดการ ประกอบด้วยสาขาวิชา ครู บุคลากร และสื่อ อุปกรณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 335 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .93 และทำการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย 162 คน เป็นเพศหญิง 173 คน เป็นนักเรียนสาขาวิชาการบัญชี 64 คน สาขาวิชาการตลาด 79 คน และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 193 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านลักษณะการจัดการอยู่ในลำดับแรก รองลงมาคือด้านครอบครัว และลำดับสุดท้ายคือด้านส่วนตัวผู้เรียน ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า ปัจจัยค่านิยมในการศึกษาต่อ เป็นปัจจัยส่งเสริมการเลือกศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัย อาชีพ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา การสนับสนุนของผู้ปกครอง สาขาวิชา ครู บุคลากร และสื่อ อุปกรณ์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

GUIDELINES FOR THE PROMOTION OF DECISION-MAKING ON FURTHER
STUDY AT THE VOCATIONAL EDUCATION CERTIFICATE LEVEL.

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Educational Administration and Management
at Srinakharinwirot University

December 2016

Natthapat Maneewan. (2016). *Guidelines for the Promotion of Decision-Making on Further Student at the Vocational Education Certificate Level*. Master thesis, M.Ed. (Educational Administration and Management). Bangkok: Graduate school, Srinakharinwirot University. Advisor committee: Dr. Panuwat Sirinupong

The objective of this research was to study and to compare the factors that affected the decision-making process of students when choosing a course in commercial study at a vocational college under the authority of the Office of Education private of Promotion. This included personal factors such as the value of learning selection, the value of career selection, referral group conformation and the perception of school and family factors such as the support of the family and management factors such as department, teacher and media. The subjects consisted of three hundred and thirty five second - year vocational certificate students studying in first semester of 2016 academic year. The research instrument was a questionnaire which had a reliability of .93 .The statistics for analysis included percentage, frequency, arithmetic mean, standard and one-way analysis of variance (ANOVA)

The results were as follows: Based on the results of the survey, there were one hundred and sixty - two males, one hundred and seventy - three females, sixty - four majored in accounting, seventy - nine majored in marketing and one hundred and ninety - two majored in business and computers. The factors that affected their decision-making the most were management factors, family factors and then personal factors. The hypothesis testing revealed that the value of learning selection was statistically significantly at a level of .05 in their decision-making process regarding in commercial study at vocational colleges, when all factors as a whole were considered.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ของ
ณัฐพัชร์ มณีวรรณ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา
แขนงการจัดการอาชีวศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์จัตตชัย เอกปัญญาสกุล)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาประธาน
(อาจารย์ ดร.ภานุวัฒน์ ศิรินพงศ์) (รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ภานุวัฒน์ ศิรินพงศ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เนื่องจากความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุพผ์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาใช้เวลาอันมีค่า เพื่อให้คำแนะนำ คำปรึกษา และข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการทำปริญญานิพนธ์ พร้อมทั้งพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่อง และเติมเต็มส่วนต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีเสมอมาขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สมบูรณ์ บุศรีรักษ์ อาจารย์ ดร.สุมนิตย์ เกิดหนูวงศ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ ยุทธไกร รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตและบริการชุมชน อาจารย์ โอภาส สุขหวาน และอาจารย์ ดร.สุรพงษ์ ศรีวิจิณ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ตลอดจนข้อเสนอแนะ อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น รวมถึงให้กำลังใจในการทำงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษาที่ได้อบรมสั่งสอนให้วิชาความรู้ในด้านต่าง ๆ และด้านการวิจัยซึ่งสามารถนำมาใช้ในการทำปริญญานิพนธ์ได้ สำหรับการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารและครู อาจารย์ของวิทยาลัยเทคนิคตลอดจนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นเรียน สาขาการบริหารและการจัดการการศึกษาที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ ร่วมทุกข์ ร่วมสุข และร่วมประสบการณ์อันทรงคุณค่าแห่งการจดจำระหว่างที่ศึกษาเล่าเรียนมาด้วยกัน

คุณค่าและประโยชน์อันพึงได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกและบูชาพระคุณแต่บิดา มารดา ครู อาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้การอบรมสั่งสอนแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ณัฏฐพัชร มณีวรรณ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
สมมุติฐานในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ.....	8
การตัดสินใจ.....	9
แนวทางการส่งเสริม.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
ประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	38
ประชากร.....	38
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	49
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	49
อภิปรายผล.....	50
ข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก.....	58
ภาคผนวก ก	59
ภาคผนวก ข	66
ภาคผนวก ค	74
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	80

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สถิตินักเรียนที่ศึกษาต่อในสายสามัญและสายอาชีพในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2558.....	2
2 สถิตินักเรียนที่ศึกษาต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี การตลาด และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2558.....	3
3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
4 ค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	44
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรปัจจัยรายด้าน.....	45
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรปัจจัยรายข้อ.....	45
7 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาของนักเรียน	46
8 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาของนักเรียน.....	47
9 ตาราง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจเลือกเรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชา การตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	67
10 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม.....	72

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	39

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยไปสู่สังคมคุณภาพ จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 การศึกษาเป็นการพัฒนากำลังคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ และมีคุณภาพในทุกๆ ด้าน สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันได้อย่างมีความสุข ประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ก็ไม่สามารถพัฒนาอย่างอื่นได้มากนัก (ถิรวุฒิ แสงมณีเดช. 2547: 1) ทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนประเทศ การพัฒนามนุษย์จึงมีความสำคัญและเครื่องมือที่มีความสำคัญในการพัฒนามนุษย์คือการศึกษา

การจัดการการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเป็นกระบวนการจัดการศึกษาในลักษณะของการปูพื้นฐานทางด้านวิชาชีพ แรงงานฝีมือ และระดับเทคนิค ให้มีความรู้ ทักษะและความสามารถเฉพาะทาง เพื่อนำความรู้ที่ได้นั้นมาประกอบอาชีพ รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีของประเทศให้ได้ระดับมาตรฐานสากล (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา 2551: ออนไลน์) จากวิสัยทัศน์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นผู้นำในการจัดการศึกษาสายอาชีพ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และภูมิภาค เพื่อพัฒนากำลังคนระดับฝีมือ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงกับความต้องการของสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2556: ออนไลน์)

จากข้อมูลศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ พบว่าสัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพต่อสายสามัญมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่ความประเทศต้องการแรงงานด้านสายอาชีพมีแนวโน้มสูงขึ้น ดังตาราง 1

ตาราง 1 สถิตินักเรียนที่ศึกษาต่อในสายสามัญและสายอาชีพในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 - 2558

ปี พ.ศ.	จำนวนนักเรียนที่เรียนต่อสายสามัญ	จำนวนนักเรียนที่เรียนต่อสายอาชีพ	อัตราส่วน
2554	1,260,144	724,584	63 : 37
2555	1,301,449	712,464	65 : 35
2556	1,332,326	691,896	66 : 34
2557	1,298,287	659,082	66 : 34
2558	1,425,893	650,104	69 : 31

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ. (2558, มกราคม) สถิตินักเรียนถึงวันที่ 31 มกราคม 2558. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยกรรม เป็นหลักสูตรหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำหลักสูตรเพื่อเป็นการปูพื้นฐานวิชาชีพและงานที่สัมพันธ์เกี่ยวกับการพัฒนางานด้านพาณิชยกรรม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด และสนใจอย่างกว้างขวาง สาขาที่เปิดทำการเรียนการสอนมี 8 สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจสถานพยาบาล สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกสาขางานภาษาต่างประเทศ (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 : ออนไลน์) สาขาวิชาที่สถานศึกษาส่วนใหญ่เปิดทำการเรียนการสอน และเป็นสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ 3 ลำดับแรก คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศอาชีวศึกษา : ออนไลน์) สาขาวิชาพาณิชยกรรมเป็นวิชาชีพหนึ่งของการปฏิบัติงานในองค์กรและสถานประกอบการประเภทต่างๆ การที่บุคลากรในสาขาวิชานี้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ ในวิชาชีพ นับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร หน่วยงานนั้น ๆ

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติจังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดแห่งหนึ่ง มีนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ภายในจังหวัด 2 แห่ง คือ นิคมอุตสาหกรรมบางพลี และนิคมอุตสาหกรรมบางปู (สำนักงานแรงงาน จังหวัดสมุทรปราการ. 2558: ออนไลน์) เป็นคลังสินค้าที่สำคัญ แหล่งวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศ การขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ทำให้การขนส่งวัตถุดิบและสินค้าจากโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก มีสถานศึกษาที่เปิดทำการเรียนการสอนด้านวิชาชีพเพื่อผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพสำหรับรองรับตลาดแรงงาน และความต้องการของสถานประกอบการทั้งภาครัฐบาลและเอกชน

ผู้วิจัยมีความสนใจ และทำการศึกษาค้นคว้าสถานศึกษาที่เปิดทำการเรียนการสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม ทั้งหมด 3 โรงเรียน โดยทั้ง 3 โรงเรียนได้เปิดทำการเรียนการสอนเพื่อผลิตบุคลากรสู่ตลาดแรงงานและสถานประกอบการเป็นเวลานาน คือ เกริกวิทยาลัย เทคโนโลยีสุวรรณภูมิบริหารธุรกิจ และเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ ทั้ง 3 วิทยาลัยเปิดทำการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีสาขาวิชาที่เปิดสอนเหมือนกัน คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่ตลาดแรงงาน หน่วยงาน องค์กรต่างๆ มีความต้องการ ซึ่งในปัจจุบันจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนทั้ง 3 สาขาวิชา มีแนวโน้มลดลง ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 สถิตินักเรียนที่ศึกษาต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชา
การตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556-2558 (เฉพาะนักเรียนที่เข้า
เรียนใหม่ของแต่ละปี)

สถานศึกษา	สาขาวิชา			
	บัญชี	ตลาด	คอมพิวเตอร์	รวม
ปีการศึกษา 2556				
เกริกวิทยาลัย	20	55	28	103
วิทยาลัยเทคโนโลยีสุวรรณภูมิบริหารธุรกิจ	21	32	101	154
วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ	81	49	281	411
ปีการศึกษา 2557				
เกริกวิทยาลัย	11	22	28	64
วิทยาลัยเทคโนโลยีสุวรรณภูมิบริหารธุรกิจ	12	42	101	152
วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ	82	41	281	382
ปีการศึกษา 2558				
เกริกวิทยาลัย	20	24	31	61
วิทยาลัยเทคโนโลยีสุวรรณภูมิบริหารธุรกิจ	23	20	122	165
วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ	56	32	230	318

ที่มา: แบบรายงานจำนวนนักเรียนฝ่ายวิชาการ เกริกวิทยาลัย เทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ และวิทยาลัยสุวรรณภูมิบริหารธุรกิจ (2558, สิงหาคม).

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาดและสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมให้ศึกษาต่อในด้านนี้ อีกทั้งเป็นกระบวนการสร้างบุคลากรด้านพาณิชยกรรมให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการข้อมูลที่ได้ยังสามารถนำมาเป็นประโยชน์ในการวางแผนปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน งานแนะแนวทางการศึกษาภายในโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียนสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการและความสามารถของตนเอง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
3. เพื่อเสนอแนวทางในการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาส่งเสริมและเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนประเภทพาณิชยกรรม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ฝ่ายแนะแนวการศึกษา ในการวางแผนการจัดการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 544 คน ของโรงเรียนอาชีวศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนสมุทรปราการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 335 คน ของโรงเรียน อาชีวศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนสมุทรปราการ ซึ่งได้จากการประมาณค่าตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อน 5 % โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ การเลือกเรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการขาย และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกเรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรม ประกอบด้วย

1.1 ด้านส่วนตัวผู้เรียน

- ค่านิยมในการศึกษาต่อ
- ค่านิยมในอาชีพ
- การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
- การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา

1.2 ด้านครอบครัว

- รายได้ของผู้ปกครอง
- การสนับสนุนของผู้ปกครอง

1.3 ด้านลักษณะการจัดการ

- สาขาวิชา
- ครูผู้สอน / บุคลากร
- สื่อ / อุปกรณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หมายถึง หลักสูตรการเรียนหลังมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่าด้านวิชาชีพ พ.ศ. 2556

2. สาขาวิชาพาณิชยกรรม หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2556 ประกอบด้วย 3 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3. การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ หมายถึง การหาเหตุผลหรือทางออกหลายๆ ทางในการเลือกปฏิบัติเพื่อหาหนทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

4. ปัจจัยที่ส่งผล หมายถึง ปัจจัยด้านส่วนตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านลักษณะการจัดการ ที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

4.1 ปัจจัยด้านส่วนตัวผู้เรียน

- ค่านิยมในการศึกษาต่อ หมายถึง ความเห็นส่วนตัวในด้านการเลือกศึกษาต่อ โดยที่บุคคลนั้นเห็นว่ามีค่าสำคัญและมีโอกาสเลือกหลายเส้นทาง ซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายที่ได้วางไว้

- ค่านิยมในอาชีพ หมายถึง ความพึงพอใจส่วนตัวที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพที่เห็นว่าสามารถใช้ความรู้ความสามารถตรงกับที่เรียนได้รับการยอมรับ และรายได้ที่คาดหวังเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในอนาคต

- การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หมายถึง แนวโน้มการเลือกกระทำตามกลุ่มบุคคลใกล้ชิด ญาติ เพื่อนสนิท หรือคนที่รู้จักนับถือ ในการเลือกศึกษาต่อ

- การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา หมายถึง การได้รับข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานสถานศึกษาเกี่ยวกับทำเลที่ตั้ง ชื่อเสียง และสาขาวิชาที่เปิดสอน จากการแนะนำ ประชาสัมพันธ์

4.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

- รายได้ของครอบครัว หมายถึง รายได้รวมของบิดามารดา หรือผู้ที่อุปการะเลี้ยงดู รวมกันต่อเดือน

- การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่พ่อแม่ ผู้ปกครองให้คำแนะนำ พร้อมทั้งสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการการศึกษาต่อ

4.3 ปัจจัยด้านลักษณะการจัดการ

- สาขาวิชา หมายถึง การที่ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชา ในด้านชื่อเสียง ความหลากหลาย และความทันสมัยของสาขาวิชาที่เลือกศึกษา

- ครูผู้สอน บุคลากร หมายถึง การได้รับทราบข้อมูลด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องครูผู้สอน ในด้านคุณวุฒิ ความเชี่ยวชาญ ในสาขาวิชานั้นๆ

- สื่อ อุปกรณ์ หมายถึง การได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนว่ามีความพร้อมเพียงพอ และทันสมัย

5. ความคาดหวัง หมายถึง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลปรารถนาจะกระทำ โดยการคาดคะเนไว้ล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นหรือไม่น่าจะเกิดขึ้น และความคาดหวังนี้จะเกิดขึ้นได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดในการเลือกศึกษาต่อของ ดร.ก่อ สวัสดิพานิช ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจของ Tolbert และงานวิจัย นำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดดังนี้

สมมติฐานในการวิจัย

การเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัจจัยการเลือกศึกษาต่อแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 - 1.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556
 - 1.2 โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 - 1.3 กรอบมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 - 1.4 การจัดการเรียนศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
 - 2.1 ความหมายของการตัดสินใจ
 - 2.2 กระบวนการตัดสินใจ
 - 2.3 องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกเรียน
 - 2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ
 - 2.5 ความคาดหวัง
 - 2.6 ทฤษฎีความคาดหวัง
 - 2.7 ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์
 - 2.8 ทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมของลีตเตอร์
 - 2.9 ทฤษฎีการตัดสินใจของเกอแลต
 - 2.10 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
3. แนวทางการส่งเสริม
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2556 : ออนไลน์)

หลักการของหลักสูตร มีดังนี้

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และประชาคมอาเซียน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพสามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพสุจริต
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ
3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

จุดหมายของหลักสูตร

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกวิธีการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพ

6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ และโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความ มั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุข

จากเอกสารที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นหลักสูตรเพื่อผลิตและ พัฒนากำลังคนที่เน้นการปฏิบัติจริงในระดับฝีมือเพื่อให้สามารถประกอบอาชีพของตน และเพื่อให้ ตรงกับความต้องการของหน่วยงานองค์กรทั้งภาครัฐบาลและเอกชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มี ความรู้ ประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ในการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพและภาคภูมิใจ ในอาชีพที่เรียน ให้เป็นผู้มีความประพฤติที่ดีงามการอยู่ร่วมกันเข้าใจและเห็นคุณค่าของ ศิลปวัฒนธรรมและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจ สังคมการเมือง พร้อมทั้งรักษาในความเป็นไทย

1.2. โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

1 หมวดวิชาทักษะชีวิต

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย
- 1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
- 1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
- 1.5 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา
- 1.6 กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

2 หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ

- 2.1 กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน
- 2.2 กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ
- 2.3 กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก
- 2.4 ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ
- 2.5 โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

1.3. กรอบมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกรอบมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีดังนี้

1. ให้ใช้กรอบมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับนี้ สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพทุกประเภทวิชา โดยกำหนดสมรรถนะตามกรอบ คุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพในแต่ละระดับ และเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพในแต่ละสาขาวิชา

2. กรอบคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กำหนดให้มีสมรรถนะที่ได้ จากมาตรฐานสมรรถนะในสาขาวิชาชีพระดับฝีมือตรงตามความต้องการของสาขาอาชีพ สถาน ประกอบการ ชุมชน มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา วางแผนการดำเนินการ ตรวจสอบและบูรณาการความรู้อย่างเป็นระบบ ในระดับผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน โดยกำหนดสมรรถนะและผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็น 3 ระดับ ดังนี้

2.1 ระดับ ปวช.1 มีความรู้ความเข้าใจในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ สามารถ ปฏิบัติงานในขอบเขตที่กำหนด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานประจำและคาดการณ์ได้ โดยใช้ทักษะพื้นฐาน และหรือทักษะเฉพาะ รวมถึงทักษะที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติงานและการมีส่วนร่วมในคณะทำงาน

2.2 ระดับ ปวช.2 มีความรู้ความเข้าใจในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ สามารถ ปฏิบัติงานในขอบเขตของงานที่กำหนด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานประจำและมีความพร้อมในการ ปฏิบัติงานในขอบเขตงานหลากหลายและบริบทต่างๆ รวมทั้งสามารถรับผิดชอบงานด้วยตนเอง และหรือการมีส่วนร่วมในคณะทำงาน

2.3 ระดับ ปวช.3 มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการและวิธีดำเนินงาน สามารถ ปฏิบัติงานโดยใช้ทักษะในขอบเขตสำคัญและบริบทต่างๆ ที่สัมพันธ์กัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงาน ประจำสามารถประยุกต์ทักษะและความรู้ไปสู่บริบทใหม่ๆ สามารถให้คำแนะนำและแก้ปัญหา เฉพาะด้าน อาจต้องรับผิดชอบต่อผู้อื่น รวมทั้งมีส่วนร่วมหรือมีการประสานงานกลุ่มหรือหมู่คณะ

3. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนการศึกษา แห่งชาติ ปรัชญาการอาชีวศึกษา และมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสมรรถนะของสาขาวิชานั้นๆ ในการจัดการศึกษาทั้งในระบบและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผลิตผู้มีความรู้ความเข้าใจและ ทักษะในระดับฝีมือ มีสมรรถนะที่สามารถปฏิบัติงานอาชีพได้จริง มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์รวมทั้ง คุณธรรม จริยธรรม และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน สอดคล้องกับความต้องการของ เศรษฐกิจและสังคม สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีความสุข และพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้า ทางวิชาการและวิชาชีพ

การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องจบการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และมี คุณสมบัติเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการ เรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2556

1.4 การจัดการเรียนศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

การจัดการศึกษาในระบบปกติใช้ระยะเวลา 3 ปีการศึกษาการจัดการเวลาเรียนให้ดำเนินการดังนี้

1. ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติหรือระบบทวิภาค ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2. การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วันๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาที

จุดประสงค์

1. เข้าใจหลักการและประยุกต์ใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

2. เข้าใจหลักการและกระบวนการในงานพื้นฐานวิชาชีพและงานที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานด้านพาณิชยกรรม

3. เข้าใจหลักการ วิธีการและขั้นตอนในสาขางานที่เลือก

4. มีทักษะ มีประสบการณ์ กระบวนการในงานอาชีพตามสาขางานที่เลือก

5. มีทักษะในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพตามสาขางานที่เลือก

6. มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาในการทำงาน

7. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถพัฒนางานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

8. อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

9. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีต่องาน และเห็นแนวทางในทางประกอบอาชีพสุจริต

มาตรฐานวิชาชีพ

1. สื่อสารโดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ

2. พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สิทธิหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

3. พัฒนาตนเอง พัฒนางานอาชีพ และแก้ไขปัญหา โดยใช้หลักการกระบวนการทาง

วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

4. พัฒนาบุคลิกภาพและสุขภาพของตน โดยใช้หลักการกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนางานด้านธุรกิจ

6. วางแผนประกอบอาชีพด้านธุรกิจ โดยนาระบบบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิตมาใช้ในองค์กร

7. จัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและชุมชน

8. ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานอาชีพด้านธุรกิจ ในการปฏิบัติงานและในชีวิตประจำวัน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมเปิดทำการเรียนการสอนทั้งหมด 8 สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจสถานพยาบาล สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก และสาขางานภาษาต่างประเทศ

มาตรฐานวิชาชีพเฉพาะสาขา

สาขางานการบัญชี

1. มีทักษะในการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการประเภทธุรกิจบริการ บัญชีของกิจการประเภทธุรกิจซื้อขายสินค้า บัญชีของกิจการประเภทอุตสาหกรรม

2. เข้าใจหลักการและกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีที่ใช้ในการปฏิบัติควบคุมและตรวจสอบงานบัญชีของกิจการ

3. มีทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการพิเศษลักษณะต่างๆ

4. ปฏิบัติงานบัญชีเพื่อการชำระภาษีของกิจการและกระบวนการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

สาขางานการตลาด

1. สาธิตสินค้า ขายสินค้า และบริการแก่ลูกค้าทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. จัดแสดงสินค้า จัดร้านค้า และจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในรูปแบบต่างๆ

3. หาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านการขาย และกำหนดช่องทางการจำหน่าย

4. จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการตลาด แผนการขาย แผนผังร้านค้าปลีกและส่ง

สาขางานการเลขานุการ

1. ปฏิบัติงานในหน้าที่เลขานุการ

2. ปฏิบัติงานสำนักงาน

3. ใช้เครื่องใช้สำนักงานและอุปกรณ์ต่างๆ ในการปฏิบัติงาน

4. พิมพ์งานขึ้นผลิตรูปแบบต่างๆ

5. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงาน

สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1. เข้าใจระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์

2. จัดการและแก้ไขปัญหาในระบบคอมพิวเตอร์

3. เขียนโปรแกรมสำเร็จรูปในงานธุรกิจ

4. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานธุรกิจ

5. ใช้ระบบเครือข่ายในการปฏิบัติงาน

6. สร้างเว็บเพจ

สาขางานการประชาสัมพันธ์

1. ปฏิบัติงานการประชาสัมพันธ์โดยการพูด อ่าน เขียน การผลิต การใช้สื่อประชาสัมพันธ์

2. ใช้สื่อดิจิทัลและอุปกรณ์และการบำรุงรักษาในงานประชาสัมพันธ์
3. เลือกใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์
4. จัดกิจกรรมด้านมวลชนสัมพันธ์

สาขางานธุรกิจสถานพยาบาล

1. ปฏิบัติงานในส่วนหน้าในสถานพยาบาล
2. ปฏิบัติงานการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพ
3. ดูแลเด็กก่อนเรียนและผู้สูงอายุ
4. จัดโภชนาการและกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสมกับบุคคลแต่ละวันและเพศ

สาขางานธุรกิจขายปลีก

1. จำแนกประเภทและโครงสร้างของธุรกิจค้าปลีก
2. จัดการงานต้อนรับและให้บริการลูกค้า
3. จัดเอกสารที่ใช้ในธุรกิจค้าปลีก
4. วางแผนดำเนินงานส่งเสริมการขายในธุรกิจค้าปลีก
5. ตรวจสอบและหามาตรการป้องกันการสูญเสียน้ำในร้านค้าปลีก

สาขางานภาษาต่างประเทศ

1. ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็นในสถานการณ์ทางธุรกิจ
2. วิเคราะห์ความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมและประยุกต์ใช้ได้ตามสถานการณ์
3. ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และประกอบอาชีพ

1.5 โครงสร้างหลักสูตรประเภทวิชาพาณิชยกรรม

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่างๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังโครงสร้างประเภทวิชาพาณิชยกรรมต่อไปนี้

1. หมวดทักษะชีวิต	ไม่น้อยกว่า	22 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย	3	หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ	6	หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	4	หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์	4	หน่วยกิต
1.5 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา	3	หน่วยกิต
1.6 กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา	2	หน่วยกิต

2. หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	71	หน่วยกิต
2.1 กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน	18	หน่วยกิต
2.2 กลุ่มทักษะวิชาชีพ เฉพาะ	24	หน่วยกิต
2.3 กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก	21	หน่วยกิต
2.4 ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ	4	หน่วยกิต
2.5 โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ	4	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	10	หน่วยกิต
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์		
รวมไม่น้อยกว่า	103	หน่วยกิต

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

2.1 ความหมายของการตัดสินใจ

มีผู้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

สุดา ทัพสุวรรณ (2544: 66) การตัดสินใจ คือ การเลือกทางดำเนินการปฏิบัติที่เห็นว่า น่าจะดีที่สุด ในจำนวนทางเลือกหลาย ๆ ทางที่ได้คิดและไตร่ตรองจากข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

สุนทร โคตรบรรเทา (2547: 1) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกจากทางเลือกทั้งหลาย

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2521: 208) การตัดสินใจเป็นการเลือกจากตัวเลือกหรือทางออกหลาย ๆ ทางและพยายามเลือกตัวเลือกหรือทางออกที่ดีที่สุด

แฮริสัน (วรรณิ์ สอนพานิช. 2546: 15; อ้างอิงจาก Harrison : 1981: 3) การตัดสินใจเป็นกระบวนการการประเมินผลเกี่ยวกับทางเลือกหรือตัวเลือก ที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย การคาดคะเนผลที่เกิดจากทางเลือกปฏิบัติ ที่จะส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายได้มากที่สุด

แพทเทอสัน (ไพโรจน์ แจ่มศรี. 2551: 9; อ้างอิงจาก Patterson : 1980: 17) กล่าวถึงการตัดสินใจว่าหมายถึงการที่บุคคลเข้าไปสู่การเสี่ยงโดยมีการรวบรวมและประเมินข้อมูลมีทางเลือกหลายทางและมีสิ่งประกอบอื่นๆที่สำคัญอันนำไปสู่การตัดสินใจเลือก

จากที่เอกสารที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการตัดสินใจ หมายถึง การเลือกปฏิบัติ หรือเลือกหนทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ โดยการเลือกนั้นได้คิดได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาประกอบการตัดสินใจ

2.2 กระบวนการตัดสินใจ

มีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจดังนี้

สมคิด บางโม (2538: 181) ได้กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจไว้ว่า สามารถดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. การหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ กระบวนการรวบรวมข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ จากสภาพแวดล้อมหรือสิ่งที่เกี่ยวกับปัญหาแล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจยิ่งได้ข้อมูลมากเท่าไรยิ่งดีเท่านั้นเพราะจะทำให้การตัดสินใจถูกต้องไม่ผิดพลาดหรือผิดพลาดน้อยที่สุด
2. คาดคะเนผลที่เกิดขึ้นในอนาคต
3. การพิจารณาแนวปฏิบัติที่นำมาใช้รวมทั้งการคิดค้นหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อพิจารณาแก้ปัญหา รวมทั้งวิเคราะห์ประเมินค่าสำหรับแนวทางปฏิบัตินั้นๆ ควรพิจารณาหาทางเลือกไว้หลายๆ ทาง
4. เลือกทางปฏิบัติทางใดทางหนึ่งจากแนวทางปฏิบัติที่อาจเป็นไปได้หลายๆทางโดยเลือกแนวทางที่จะเกิดประโยชน์สูงสุด
5. การตัดสินใจสั่งการให้ปฏิบัติ
6. วัดผลการปฏิบัติโดยการนำไปเปรียบเทียบกับการคาดคะเนที่ตั้งไว้

จากที่เอกสารที่กล่าวมาสรุปได้ว่า กระบวนการของการตัดสินใจเป็นกระบวนการที่มีการกำหนดเป็นขั้นตอน โดยในขั้นแรกจะกำหนดปัญหาที่ต้องการตัดสินใจเลือก จากนั้นเลือกวิธีการในการตัดสินใจ และขั้นสุดท้ายเป็นการตัดสินใจเลือก

มินเบิร์ก (สุนทร โคตรบรรเทา. 2547: 3; อ้างอิงจาก Mintberg et al: 1976) กำหนดกระบวนการตัดสินใจออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นการกำหนด (Identification Phase) ผู้ตัดสินใจรับรู้ปัญหาหรือโอกาสและทำการวินิจฉัย
2. ขั้นการพัฒนา (Development Phase) ผู้ตัดสินใจค้นหาวิธีการดำเนินการมาตรฐานที่มีอยู่ หรือทางแก้ซึ่งมีอยู่แล้ว
3. ขั้นการเลือก (Selection Phase) ผู้ตัดสินใจเลือกทางแก้ การเลือกนี้ทำได้ 3 วิธี คือ
 - 3.1 โดยการตัดสินใจ (Judgment) ของผู้ตัดสินใจ
 - 3.2 โดยการวิเคราะห์ (Analysis) หาทางเลือกต่างๆ อย่างมีเหตุผลและมีระบบ
 - 3.3 โดยการต่อรอง (Bargaining)

ไซมอน (วรรณิ์ สอนพานิช 2546: 16; อ้างอิงจาก Simon 1960: 2) กล่าวว่า เป็นกระบวนการหนึ่งที่เป็นขั้นตอนและมีหลายระดับ สามารถแยกขั้นตอนของการตัดสินใจออกเป็น 3 ระดับคือ

1. เป็นกิจกรรมด้านความสามารถหรือปัญญา (Intelligence Activity) หมายความว่า เมื่อเกิดสถานการณ์ยากที่จะหาทางออกที่เหมาะสม ก็จะเริ่มกระบวนการทางสมองในการค้นหาว่ากำลัง

เผชิญปัญหาอะไร และมีเหตุหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะดำเนินการแก้ไขสถานการณ์นั้น

2. เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการออกแบบ (Design Activity) หมายความว่า ความพยายามที่จะกำหนดทางเลือกพัฒนาทางเลือกและวิเคราะห์ทางเลือกว่ามีทางเลือกอะไรบ้างที่คิดว่าจะเป็นไปได้ ที่คิดจะแก้ไขปัญหาหรือต้องการตัดสินใจ คือ ทางเลือกที่คิดว่าจะเป็นไปได้และเหมาะสมที่จะนำไปดำเนินการ

3. เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเลือก (Choice Activity) หมายความว่า ในขั้นนี้จะเป็นการเลือกที่แท้จริง

จากเอกสารที่กล่าวมาสรุปได้ว่า กระบวนการตัดสินใจเป็นกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีดำเนินการจากแหล่งข้อมูลแหล่งต่างๆ เพื่อพิจารณาคัดเคเน ประเมินแนวทางในการปฏิบัติที่คิดว่าเป็นไปได้และเหมาะสม แล้วเลือกทางปฏิบัติ โดยแนวทางที่เลือกจะต้องเกิดประโยชน์สูงสุด

2.3 องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกเรียน

ก่อ สวัสดิพานิช (วรรณิ์ สอนพานิช. 2546: 10-11; อ้างอิงจาก ก่อ สวัสดิพานิช. 2518: 79-81) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้นักเรียนมีการเลือกศึกษาต่อ ไว้ดังนี้

1. เพศของเด็ก ในสังคมบางอาชีพมีการจำกัดเพศอย่างชัดเจน
2. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพบางอย่างต้องใช้เวลานานและต้องลงทุนสูง บิดามารดาจึงมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของเด็ก
3. ฐานะทางสังคมของครอบครัว ครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมสูงจะไม่ให้บุตรของตนเลือกอาชีพบางอย่างที่เห็นว่าไม่เหมาะสม บางครั้งก็ขัดกับความมุ่งหมายของเด็ก และไม่สอดคล้องกับความรู้สึก ความสามารถของเด็ก
4. ความสามารถส่วนบุคคล การประกอบอาชีพต้องอาศัยความสามารถและความถนัดตามธรรมชาติของตนเป็นอันมาก เด็กที่ไม่ได้เรียนสาขาวิชาซึ่งเหมาะสมกับความถนัดของตน แม้ว่าจะเรียนสำเร็จได้ แต่เมื่อออกไปประกอบอาชีพแล้ว อาจไม่มีความสามารถสูงในอาชีพนั้น
5. ความสนใจของเด็ก ควรส่งเสริมให้เด็กเลือกเรียนวิชาและให้เลือกอาชีพที่เขาสนใจ จะทำให้เด็กเรียนได้ดีและประกอบอาชีพได้ดี
6. ความคิดเห็นของครอบครัว บิดามารดาอย่ามมีอิทธิพลเหนือเด็กเป็นอันมากในแง่การเลือกอาชีพ โดยไม่ยอมรับข้อโต้แย้งของบุตร
7. การชักชวนของเพื่อน การเลือกอาชีพตามเพื่อนถ้าเหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของตนโดยไม่ขัดกับความคิดเห็นของผู้ปกครองก็ไม่เป็นปัญหาอะไร

8. การแนะแนวของโรงเรียน ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษามักรู้จักเด็กเป็นอย่างดีและสามารถประเมินความสามารถและความสนใจของเด็กได้ถูกต้อง

เฮอร์และเครเมอร์ (ศิริวรรณ สุวินท์. 2548: 15; อ้างอิงจาก Herr and Cramer. 1979: 281-282) ได้จำแนกองค์ประกอบซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนวิชาชีพ หรือเลือกอาชีพของบุคคลไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบภายใน เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับตนเอง หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล แบ่งเป็น

1.1 องค์ประกอบส่วนบุคคล ได้แก่ ความสนใจ ทักษะ ประสบการณ์ ความรู้สึกเกี่ยวกับคุณค่าแห่งตนและความรับผิดชอบ

1.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับโครงสร้างของค่านิยม ได้แก่ ค่านิยมทางการงาน จุดมุ่งหมายของชีวิต จุดมุ่งหมายทางอาชีพ ทัศนคติต่ออาชีพ ความต้องการและการทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

2. องค์ประกอบภายนอก เป็นอิทธิพลจากสภาพแวดล้อม หรือสิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้นแบ่งเป็น

2.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับโอกาส ได้แก่ โอกาสทางการศึกษา ขอบเขตในการประกอบอาชีพ ข้อบังคับของหลักสูตร คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ และโอกาสในการประกอบอาชีพ

2.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับสังคมแวดล้อม ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน ครู บุคคลที่เคารพรัก และรูปแบบของการศึกษา และลักษณะอาชีพในสังคม

บอลบริจ (วรรณิ์ สอนพานิช. 2546: 11; Baldbridge. 1980: 275-278) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่อธิบายโอกาสการเข้าเรียนต่อของนักเรียน ดังนี้

1. การที่ครอบครัวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมดี จะส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสในการเรียนมากขึ้น กล่าวคือ ครอบครัวที่มีฐานะดี บิดามารดาประกอบอาชีพที่มีเกียรติอยู่ในกลุ่มชนชั้นสูงและมีการศึกษาดี จะทำให้นักเรียนได้รับการกระตุ้นในการเรียนต่อ ตลอดจนสามารถที่จะเรียนต่อได้ด้วย

2. นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูงก็จะส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสในการเรียนต่อได้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากระบบการคัดเลือกคนเข้าเรียน คนเข้าเรียนยังใช้ระบบการแข่งขัน ดังนั้น ระดับสติปัญญาของนักเรียนจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ

3. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูง จะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนต่อในระดับสูง เนื่องจากผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูง จะมีต่อการประสบความสำเร็จในอาชีพและสังคม ผู้ปกครองก็จะพยายามกระตุ้นให้นักเรียนได้เข้าเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น

4. กลุ่มเพื่อนของนักเรียนมีแผนการเรียนต่อในระดับสูง จะทำให้นักเรียนตัดสินใจที่จะมีแผนการเรียนต่อในระดับสูงด้วย ประเด็นนี้ จะเกี่ยวเนื่องไปถึงการยอมรับความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อนมาเป็นแนวคิดของตน คือ ยอมรับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนนั่นเอง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า กระบวนการตัดสินใจมีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบภายในของตัวผู้เลือกศึกษาต่อ เกี่ยวกับความสนใจ ความชอบ ประสิทธิภาพ และความสามารถส่วนตัว องค์ประกอบภายนอกซึ่งได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม ครอบครัว และสถานศึกษา

2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ

ลีตเตอร์ (วรรณิ สอนพานิช. 2546: 17; อ้างอิงจาก Leeder. Unpaged.) ได้ศึกษาและรวบรวมทฤษฎีทางสังคมวิทยาเพื่อมาใช้อธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งเขามีความเห็นว่าเป็นโดยทั่วไปแล้วรูปแบบทางด้านจิตวิทยาสังคม ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจกระทำ (แสดง) พฤติกรรมของมนุษย์นั้น นักสังคมวิทยามักจะมองในแง่ของสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจ แต่ลีตเตอร์เชื่อว่าปัจจัยภายนอกจริง ๆ แล้ว ไม่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการตัดสินใจ แต่บุคคลจะแปลงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเหล่านี้มาสู่ตัวตน ซึ่งจะอยู่ในรูปของความเชื่อไม่เชื่อ เป็นเหตุผลที่ทำให้บุคคลตัดสินใจเลือกกระทำพฤติกรรม ปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจไม่ได้เกิดจากปัจจัยภายนอกโดยตรง ในการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมของบุคคลประกอบด้วยความเชื่อและความไม่เชื่อหลาย ๆ อย่างรวมกัน ดังนั้นบุคคลอาจจะตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างเดียวกันแต่เหตุผลที่ทำให้เกิดการตัดสินใจอาจจะแตกต่างกัน ลีตเตอร์จึงได้รวบรวมกลุ่มของปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำของมนุษย์ และแยกรูปแบบของการแสดงออก ซึ่งการกระทำทางสังคมของมนุษย์ออกเป็น 4 รูปแบบ คือ

1. อารมณ์และความรู้สึก (Sentiments) หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่บุคคลมีต่อบางสิ่งบางอย่างที่อยู่รอบ ๆ ตัวเอง มีทั้งความรู้สึกดีและไม่ดี อาจจะแสดงออกมาทางสีหน้าและท่าทางเมื่อคิดหรือพูดสิ่งนั้น เช่น ความรู้สึกต่อต้านสิ่งใดสิ่งหนึ่งเมื่อเขาพบสิ่งนั้นเขาจะเกิดอารมณ์หรือรู้สึกโกรธไม่พอใจในสิ่งนั้น

2. ความคิดเห็น (Opinions) เป็นความเชื่อหรือความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง สิ่งใดซึ่งความคิดเห็นของบุคคลจะมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้ที่เขาได้รับ

3. การคาดคะเนพฤติกรรมของตน (Behavioral of Guess) คือ แนวโน้มของบุคคลที่จะกระทำ (แสดง) พฤติกรรมออกไป โดยพิจารณาถึงผลดีผลเสียของการกระทำนั้น ๆ ก่อน ถ้าพฤติกรรมที่เขาจะแสดงออกไปจะก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดีเขาก็จะไม่กระทำ

4. พฤติกรรมที่แสดงออก (Bahavioral to Expression) หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกจริง ๆ หลังจากผ่านขั้นตอนของการคาดคะเนพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ แล้ว

จากเอกสารที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น โดยความรู้สึกนั้นมีทั้งดีและไม่ดี ตามความเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งอาจจะแสดงออกทางสีหน้า แววตา หรือท่าทาง จากนั้นจะแสดงพฤติกรรมออกไป โดยที่พฤติกรรมนั้นได้ผ่านการคาดคะเนถึงผลดีผลเสียของการกระทำนั้นๆ

2.5 ความคาดหวัง

สุชา จันทรเอน (2536: 14) กล่าวว่า ความเป็นความคาดหวังว่าเป็นความเชื่อถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นและสิ่งที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นและความคาดหวังจะเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคล

พาราซูรามาน และคณะ (พรรณี รักจ้อย. 2547: 12; อ้างอิงจาก Parasuraman et al. 1988: 16) ได้กล่าวว่าคาดหวัง หมายถึง ทศนคติที่เกี่ยวกับความปรารถนา หรือความต้องการของผู้รับบริการ ที่พวกเขาคาดหวังว่าจะเกิดขึ้นในการบริการนั้น ๆ ผู้รับบริการต้องการบริการโดยมีพื้นฐานมาจากสิ่งที่คาดหวังว่าจะได้รับ ความต้องการคือสิ่งที่ถูกฝังลึกในจิตใต้สำนึกของมนุษย์ เป็นผลสืบเนื่องมาจากชีวิตความเป็นอยู่และสภาพภาพของแต่ละบุคคล เมื่อรู้สึกว่ามีความต้องการ พวกเขาจะมีแรงจูงใจที่จะทำให้ความต้องการได้รับตอบสนอง

ฟิน (สุขุม เฉลยทรัพย์. 2552: 10; อ้างอิงจาก Finn. 1921: 15-16) กล่าวว่า ความคาดหวังหมายถึง การประเมินค่าบุคคลหรือตนเองด้านจิตสำนึกและใช้ความคาดหวังนั้นเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมที่จะมีต่อบุคคลที่ตนคาดหวังหรือตนเองในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลปรารถนาจะกระทำ โดยการคาดคะเนไว้ล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นหรือไม่น่าจะเกิดขึ้น และความคาดหวังนี้จะเกิดขึ้นได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

2.6 ทฤษฎีความคาดหวัง

ทฤษฎีความคาดหวังตามแนวคิดของ วลูม (จุฑารัตน์ ศรัทธ. 2549: 50; อ้างอิงจาก Vroom. 1964: 103) มีฐานคติของความเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากการตัดสินใจเลือกกระหว่างทางเลือกต่าง ๆ และการเลือกหรือพฤติกรรมเหล่านั้นจะเป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการทางจิตอันได้แก่ การรับรู้ ความเชื่อ และเจตคติ โดยอธิบายถึงแรงจูงใจว่า เป็นความคาดหวังของบุคคลที่มีต่อความสามารถในการทำงานของตนและผลลัพธ์ที่ตนจะได้รับจากการทำงานนั้น นอกจากนี้ เขายังให้ทรรศนะที่เป็นรูปแบบของการจูงใจ คือ ผลของความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ประการด้วยกันที่เรียกว่า “ทฤษฎี VIE” ดังนี้

1. การให้คุณค่า (Value) หมายถึงความรู้สึกทางบวกหรือลบที่บุคคลมีต่อผลลัพธ์ในการทำงาน เช่น ครูชื่นชอบกับการเป็นหัวหน้างาน การได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าจะมีคุณค่าสูงกับเขา แสดงว่าให้คุณค่าสูงกับการเป็นหัวหน้า

2. การเชื่อมโยง (Instrumentality) หมายถึง การเชื่อมโยง การรับรู้ระหว่างงานกับผลตอบแทนที่ชื่นชอบที่จะได้รับ เช่น ครูชื่นชอบกับการที่ผู้บริหารชมเชย จึงเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี โดยเชื่อมโยงว่าถ้าผลการสอนของครูออกมาดี ผู้บริหารจะยกย่องชมเชยตนแสดงว่ามีการเชื่อมโยงสูง

3. ความคาดหวัง (Expectancy) หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ถึงความเป็นไปได้ที่ตนจะทำงานสำเร็จ เช่น การครูเตรียมการสอนมาดี ทำให้ครูรับรู้ว่าจะประสบความสำเร็จในการสอน แสดงว่ามีการเชื่อมโยงสูง

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องสรุปทฤษฎีความคาดหวังได้ว่า ทฤษฎีความคาดหวังสัมพันธ์กับความเชื่อ เจตคติ เกี่ยวกับการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในผลลัพธ์ที่ตนจะได้รับจากการทำงานนั้น ๆ

2.7 ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์

อับราฮัม มาสโลว์ (สรวงศ์ โค้วตระกูล 2541: 161-162 อ้างอิงจาก Abraham Maslow : 1943: 370-396) นักจิตวิทยาคนุญนิยมเสนอว่า ความต้องการของเขาเป็นขั้นตอนที่ต้องทำให้สมบูรณ์เพื่อไปสู่ความเจริญงอกงามของตน ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้น นั่นคือความต้องการระดับต่ำต้องได้รับการตอบสนองก่อน และความต้องการในระดับที่สูงกว่าจะเข้ามาแทนที่ และเมื่อเรารู้สึกมั่นคงปลอดภัยเราต้องการความรัก โดยแบ่งความต้องการพื้นฐาน 5 ชนิด ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) หมายถึงความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศและการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับมีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดเสียไม่ได้ ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดจะกระตุ้นให้ตนมีกิจกรรม ขวนขวายที่จะสนองความต้องการ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย หรือสวัสดิภาพ (Safety Needs) หมายถึงความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ความกลัว ขูเข็ญ บังคับ จากผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมเป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มกัน ความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมีงานทำเป็นหลักแหล่ง ก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อย่างหนึ่ง

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Love and Belonging Needs) มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่รักของผู้อื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ทราบว่าทุกคนยอมรับตัวเองเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกเหงาไม่มีเพื่อน มีชีวิตไม่สมบูรณ์ เป็นผู้ที่จะต้องซ่อมความต้องการประเภทนี้ คนที่รู้สึกว่าตนเป็นที่รักและยอมรับของหมู่จะเป็นผู้ที่สมปรารถนาในความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าตนเองมีค่า (Esteem Needs) ความต้องการนี้ประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเองมีความสามารถ มีคุณค่าและมีเกียรติ ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่มีความสมปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง มีประโยชน์และมีค่าตรงข้ามกับผู้ที่ขาดความต้องการประเภทนี้ จะรู้สึกว่าตนไม่มีความสามารถและมีปมด้อย มองโลกในแง่ร้าย

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงและพัฒนาตามศักยภาพของตน (Need for Self Actualization) เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน จะกล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเองมีความจริงใจต่อตนเอง ประารถนาที่จะเป็นคนที่ที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ ทั้งทางด้านสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ความรู้สึกยอมรับตนเองทั้งส่วนที่ดีและส่วนที่เสียของตน ที่สำคัญที่สุดการมีสติที่จะยอมรับว่าตนใช้กลไกในการป้องกันตนในการปรับตัวและพยายามที่จะเลือกใช้ เปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต เผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายน่าตื่นเต้น และมีความหมาย

2.8 ทฤษฎีการกระทำทางสังคมของลีตเดอร์ (Leeder : Social Action Theory)

ลีตเดอร์ (วรรณิ สอนพานิช. 2546: 18-20; อ้างอิงจาก Leeder: 1976) นักสังคมวิทยาชนบท ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลและตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจการกระทำทางสังคมขึ้น ลีตเดอร์ได้อธิบายว่าเหตุผลในการตัดสินใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลนั้น ประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ ซึ่งรวมเรียกว่า กลุ่มเหตุผลของความเชื่อและความไม่เชื่อ (Believes and Disbelieves) และเหตุผลในการตัดสินใจของบุคคลมิได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเพียงประการเดียว แต่จะมีกลุ่มของเหตุผลที่มาจากปัจจัยต่าง ๆ ประกอบกัน ช่วยสนับสนุนในการตัดสินใจ และการตัดสินใจแต่ละครั้ง กลุ่มของเหตุผลที่รวมตัวกันนั้นอาจแปรเปลี่ยนไปตามแต่ละบุคคลในแต่ละสถานการณ์ กลุ่มของเหตุผลในการตัดสินใจจะช่วยอธิบายขั้นพื้นฐานทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำของมนุษย์ ซึ่งมี 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) ประกอบด้วย

1.1 เป้าหมาย (Goals) ความมุ่งประสงค์ที่จะให้บรรลุผลและให้สัมฤทธิ์ผลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งผู้กระทำจะมีการกำหนดเป้าประสงค์ไว้ก่อนล่วงหน้าและผู้กระทำพยายามที่จะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์นั้นๆ

1.2 ความเชื่อ (Belief Orientations) เกิดจากความคิดความรู้ที่ผู้กระทำเข้าใจในเรื่องหนึ่งๆ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมการที่บุคคลเลือกประพฤติ คือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ย่อมต้องอาศัยความเชื่อพื้นฐานอยู่ด้วยเสมอ

1.3 ค่านิยม (Value Standards) คือสิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจและกำหนดการกระทำของตนเอง ค่านิยมนี้เป็นความเชื่ออย่างหนึ่งแต่มีลักษณะถาวรโดยเชื่อว่าวิถีปฏิบัติบางอย่างเป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบสมควรที่จะยึดถือปฏิบัติมากกว่าวิธีปฏิบัติอย่างอื่น

1.4 นิสัยและธรรมเนียม (Habit and Custom) เป็นแบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้แล้วสืบต่อกันมาด้วยประเพณี และถ้ามีการละเมิดก็จะถูกบังคับด้วยการที่สังคมไม่เห็นชอบด้วยหรือถูกลงโทษอย่างเด็ดขาดจากรัฐบาลหรือตัวบทกฎหมาย

2. ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) ประกอบด้วย

2.1 ความคาดหวัง (Expectations) เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในบุคคลหรือกลุ่มสังคมที่มีต่อตนเองและบุคคลอื่น เพื่อให้เกิดการกระทำในลักษณะที่บุคคล กลุ่มและสังคมต้องการ

2.2 ข้อผูกพัน (Commitments) เป็นสิ่งที่ผู้กระทำเชื่อว่าเขาถูกผูกพันที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น ๆ ข้อผูกพันจะมีอิทธิพลต่อการกระทำทางสังคม

2.3 การบังคับ (Enforcement) เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลต้องกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่มีทางเลือก อาจถูกบังคับ เป็นตัวที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้กระทำตัดสินใจได้เร็วขึ้น

3. ปัจจัยสนับสนุน (Able Factors) ประกอบด้วย

3.1 โอกาส (Opportunity) เป็นความคิดของผู้กระทำที่เชื่อว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นโอกาสให้เลือกกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้

3.2 ความสามารถ (Ability) ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตัวเอง ที่จะก่อให้เกิดผลสำเร็จในเรื่องนั้นๆ ได้ การตระหนักถึงความสามารถนี้จะนำไปสู่การตัดสินใจและการกระทำทางสังคม

3.3 การสนับสนุน (Support) เป็นความช่วยเหลือที่ผู้กระทำรู้ว่าจะได้รับหรือคิดว่าจะได้รับจากคนอื่น ซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้กระทำการต่าง ๆ เช่น เมื่อนักเรียนได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองก็เป็นปัจจัยให้นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อได้

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับเป้าหมาย จุดประสงค์ ที่ผู้กระทำพยายามจะกระทำให้บรรลุโดยเกิดจากความคิด ความเชื่อ ค่านิยมที่ตัวเองหรือกลุ่มสังคมเห็นว่าดีและยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมา จากนั้นก็จะคาดหวังความรู้สึกที่เกิดขึ้นในตนเองหรือกลุ่มของตนเอง กลายเป็นข้อผูกพันที่มีอิทธิพลและกระตุ้นให้ตัดสินใจได้รวดเร็วขึ้น แต่การตัดสินใจจะไม่สำเร็จได้เลยถ้าขาดโอกาส ความสามารถของผู้กระทำตัดสินใจและการสนับสนุนของบุคคลใกล้ชิด

2.9 ทฤษฎีการตัดสินใจของ Gerlatt (Gerlatt's Decision Making Theory)

เกอแลต (เมธี รัฐสมบุรณ์. 2548: 42; อ้างอิงจาก Gerlatt.1962) ได้เสนอทฤษฎีการตัดสินใจว่ามีลักษณะเป็นวัฏจักรตามธรรมชาติตามกระบวนการการตัดสินใจ ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่เป็นตัวเลือกหลาย ๆ ตัวเลือกก็ได้

ขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลือกเหล่านั้น ถ้าเป็นตัวเลือกทางการศึกษาก็ควรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้ขอเข้าเรียน หลักสูตร จำนวนผู้เข้าเรียน สถานศึกษา ค่าใช้จ่าย เป็นต้น และถ้าเป็นการเลือกอาชีพควรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ สวัสดิการที่ได้รับ รายได้และการฝึกอบรมเพื่อเข้าสู่อาชีพ นอกจากนี้บุคคลที่เกี่ยวกับตนเอง เช่น ความสนใจ ค่านิยม ความสามารถ ทักษะ

ขั้นที่ 3 นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพที่รวบรวมไว้มาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เพื่อทำนายถึงความเป็นไปได้และผลที่เกิดขึ้นภายหลังการตัดสินใจแล้ว

ขั้นที่ 4 ทำความกระจ่างแจ้งกับระบบค่านิยมของตนเอง แล้วนำมาประกอบการตัดสินใจเลือกตัวเลือกที่เหมาะสมกับตนเองให้มากที่สุด

ขั้นที่ 5 ประเมินตัวเลือกทั้งหมดแล้วตัดสินใจแบบเด็ดขาด หรืออาจตัดสินใจแบบค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมอีกในกรณีที่ข้อมูลยังไม่มั่นใจในการตัดสินใจ ถ้าเป็นการตัดสินใจแบบเด็ดขาดบุคคลก็จะประเมินการทำนายผลที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจนั้นอีกครั้งเพื่อความมั่นใจ และถ้าหากเป็นการตัดสินใจแบบค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม บุคคลก็จะกลับไปสู่ขั้นที่ 2 ใหม่ ดำเนินการจนครบทุกขั้นจนสามารถตัดสินใจได้

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมาย จากนั้นจะเป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันกับจุดประสงค์ที่วางไว้ จากนั้นจะนำข้อมูลมาสังเคราะห์ วิเคราะห์ ถึงความเป็นไปได้ เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจและทำการเลือกตัวเลือกที่เห็นว่าเหมาะสมกับตัวเอง จากนั้นก็ทำการตัดสินใจเลือก

2.10 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

การเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน เป็นการเลือกศึกษาต่ออย่างมีวัตถุประสงค์ และเป้าหมายตามที่นักเรียนได้วางไว้ โดยนักเรียนจะยึดเอาไว้ประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป เพื่อให้การเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.10.1 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน

ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ประกอบด้วย ค่านิยมในการศึกษาต่อ ค่านิยมในการเลือกอาชีพ การคล้อยตามกลุ่มใกล้ชิด มีทฤษฎี แนวคิด ที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.10.1.1 ค่านิยมในการศึกษาต่อ

กู๊ด (Good. 1973: 636) ให้ความหมายไว้ว่า ค่านิยมเป็นความนิยมชมชอบเป็น การประเมินค่าและเป็นการตัดสินใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยพิจารณาจากคุณลักษณะของสิ่งนั้นๆ ในเชิง จิตวิทยา สังคมวิทยา จริยศาสตร์ ความรู้ หรือวิชาการ ศาสนา และสุนทรียภาพ เมื่อบุคคล พิจารณาและประเมินค่า และตัดสินใจในสิ่งใดแล้วก็จะยึดคุณลักษณะสิ่งนั้นต่อไป

รุ่งโรจน์ เสถียรปรีชา (2547: 39) กล่าวว่า ค่านิยมมีผลต่อการตัดสินใจเลือก ศึกษาต่อ โดยนักเรียนเลือกศึกษาต่อเนื่องจากต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต มีความก้าวหน้า ในหน้าที่การงาน การได้รับการยอมรับ

นงลักษณ์ คงคาดิษฐ์ (2547: 30) ได้สรุปไว้ว่า ค่านิยมหมายถึง ความนิยม ชมชอบและการยอมรับต่อสภาพหรือการกระทำว่าเป็นสิ่งที่มีค่าความสำคัญ ซึ่งเป็นตัวกำหนด

พฤติกรรมที่แต่ละคนได้รับจากประสบการณ์หรือการอบรมจากสถาบันต่าง ๆ ของสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อมที่พร้อมจะปฏิบัติในสิ่งที่แต่ละบุคคลเห็นคุณค่า

มาลี จูทา (2542: 269) ค่านิยม หมายถึงสิ่งที่บุคคลยึดถือประจำใจที่ช่วยตัดสินใจการเลือกกระทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งบุคคลเลือกสรรว่าดีแล้ว และชอบมากกว่าสิ่งอื่น เพื่อยึดถือเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ค่านิยมจึงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์

เพราพรรณ เปลิยนภู (2542: 94) ค่านิยม หมายถึง คุณลักษณะใด ๆ ที่ได้รับการพิจารณาว่ามีความสำคัญในด้านจิตวิทยา สังคม ศีลธรรม สุขทรียภาพ เป็นต้นค่านิยมทางศีลธรรมและจิตใจเป็นกฎเกณฑ์และเป็นมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับของบุคคลและสังคม และนำค่านิยมมาใช้เป็นแนวปฏิบัติเพื่อยกระดับคุณค่าของชีวิตให้สูงขึ้น หรือเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายของสังคมหรือของตนเอง ค่านิยมนั้นจึงเป็นเป้าหมายของการดำเนินชีวิตที่ค่อนข้างจะแน่นอน ถาวร และยึดมั่น (Permanent) จะเปลี่ยนแปลงได้ยากมาก และการเปลี่ยนแปลงจะมีผลต่อสังคมมาก เพราะค่านิยมส่วนใหญ่เป็นทัศนะของสังคม

จากเอกสารที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ค่านิยม หมายถึง ความนิยม ความชอบ ในการเลือกกระทำพฤติกรรมที่บุคคลเห็นว่าดี มีคุณค่า เป็นที่ยอมรับของสังคม และบรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้

2.10.1.2 ค่านิยมในการเลือกอาชีพ

ไพโรจน์ แจ่มศรี (2551: 55) สรุปค่านิยมในการเลือกอาชีพไว้ว่า เป็นการเลือกงานหรืออาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่องและในกระบวนการเลือกอาชีพนี้ บุคคลจะเลือกอาชีพโดยห่างไกลความเป็นจริงในช่วงอายุต้นและระดับของความเป็นจริงจะเพิ่มขึ้นเมื่ออายุเพิ่มขึ้น

ซูเปอร์ (วรณี สอนพานิช. 2546: 20; อ้างอิงจาก Super. 1957: 197) กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่บุคคลเชื่อว่ามีค่าและมีความสำคัญต่อการทำงานของเขาส่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นความรู้สึกพอใจที่คนเรามากแสวงหาจากงานที่ทำ หรือเป็นความรู้สึกพึงพอใจ อันเป็นผลลัพธ์ที่ได้จากงานของเขา ซึ่งสิ่งที่คนเรายึดถือแต่ละอย่างนี้มีความสำคัญเท่าเทียมกันเสมอไป บางอย่างจะมีความสำคัญอย่างใหญ่หลวงต่อคนบางคน แต่อาจจะมีค่านัยน้อยมากต่อคนอื่น ๆ ก็ได้

ประเภทของค่านิยมในการเลือกอาชีพ

ซูเปอร์ (วรณี สอนพานิช. 2546: 22; อ้างอิงจาก Super. 1957: 32) ได้จำแนกค่านิยมในการทำงานออกเป็น 15 ด้าน คือ

1. ด้านความคิดสร้างสรรค์ เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงานที่เกี่ยวกับการประดิษฐ์ การคิดค้นออกแบบและพัฒนาแนวคิดใหม่
2. ด้านการบริหารหรือการจัดการ เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงานที่ต้องมีการวางแผนและจัดสรรงานให้ผู้อื่นทำ

3. ด้านสัมฤทธิ์ผล เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงาน ที่ส่งเสริมให้บุคคลประสบความสำเร็จจากการทำงานและก่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน เป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลมุ่งมั่นทำงานเพื่องานด้วย

4. ด้านสภาพแวดล้อม เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงาน ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศสุขสบาย และบุคคลที่ทำงานในสภาพแวดล้อมนั้นแล้วเกิดความสุข เป็นสภาพแวดล้อมทางวัตถุที่จะช่วยอำนวยความสะดวกประสบความสำเร็จในการทำงาน

5. ด้านวิถีชีวิต เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงาน ที่ต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชาต้องเป็นผู้ที่มีเหตุผลและมีความยุติธรรม

6. ด้านวิถีชีวิต เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงาน ที่เปิดโอกาสให้บุคคลได้ใช้ชีวิตตามที่ตนต้องการ ชอบ หรืออยากจะเป็น

7. ด้านความมั่นคงปลอดภัย เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงาน ที่มีความมั่นคงปลอดภัย ทำให้ผู้ทำงานนั้น ๆ มั่นใจว่าจะมีงานทำตลอดไป

8. ด้านผู้ร่วมงาน เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงานที่ทำให้บุคคลนั้นได้ติดต่อกับผู้ร่วมงานที่ตนพอใจ โดยเฉพาะผู้ร่วมงานในระดับเดียวกันหรือต่ำกว่า

9. ด้านสุนทรีย์ ค่านิยมที่สัมพันธ์กับงานที่ช่วยให้บุคคลได้สร้างสิ่งสวยงามและเพิ่มความสวยงามให้แก่โลก

10. ด้านความมีศักดิ์ศรี เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงานซึ่งให้เกียรติกับบุคคลที่ทำงานนั้นต้องได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่นมากกว่าจะอยู่ในสถานะที่มีอำนาจเหนือผู้อื่น

11. ด้านความมีอิสระ เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงาน ที่บุคคลที่ทำงานนั้นต้องมีความเป็นอิสระในการทำงานตามที่ตนปรารถนา ตามความพึงพอใจของตนมากกว่ามุ่งทำงานเพื่องาน

12. ด้านการทำงานหลาย ๆ ด้าน หรือความหลากหลายของงาน เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงานที่เปิดโอกาสให้บุคคลทำงานหลาย ๆ ด้าน ในขณะเดียวกัน งานที่ทำงานต้องไม่ซ้ำซากจำเจ

13. ด้านผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงานที่มีรายได้ดีสามารถนำรายได้มาจัดซื้อสิ่งของเพื่อสนองความต้องการได้

14. ด้านบริการสังคม เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงานที่สามารถให้สวัสดิการ ให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์บุคคลอื่น และก่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น

15. ด้านการกระตุ้นให้ใช้ปัญญา เป็นค่านิยมที่สัมพันธ์กับงานที่เปิดโอกาสให้บุคคลได้ใช้ความคิดอย่างอิสระ ประเมินผลการทำงานของตนจากการเรียนรู้และสามารถคิดค้นสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้

2.10.1.3 การคล้อยตามกลุ่มกลุ่มอ้างอิง

นิพนธ์ แจ่มเอี่ยม (2524: 98-99) การคล้อยตามมีความหมายหลายอย่าง สามารถให้ความหมายได้ดังนี้ คือ

1. **Congruent Conformity** เป็นการคล้อยตามกันเพื่อให้เกิดพฤติกรรมภายในกลุ่ม ทำให้เกิดการเป็นแบบอย่างเป็นแบบแผนของการรวมกลุ่ม มีมาตั้งแต่อดีต พวกที่เข้ามาใหม่ ๆ ไม่มีทางเลือกทางอื่นที่ดีกว่านี้ หรือเห็นเขาทำก็ทำตามเขา

2. **Conformity Trait** เป็นการคล้อยตามเนื่องจากบุคลิกของบุคคลจากการทดลอง

3. **Movement Conformity** เป็นการคล้อยตามที่เกิดขึ้นเพื่อถูกชักจูงในปัจจุบัน การคล้อยตามชนิดนี้อาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

3.1 การปฏิบัติที่สอดคล้องกับจิตใจ (Private Acceptance) คือเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือคล้อยตาม เพราะเราเห็นดีเห็นชอบแล้ว และเราก็เชื่อว่าเป็นอย่างนั้นจริง เปลี่ยนทัศนคติ และการกระทำ เช่น กินข้าว

3.2 การปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับจิตใจ (Public Compliance) คือเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือคล้อยตามที่ไม่ตรงกับความยึดถือในจิตใจ แต่ทำตามเพื่อให้สอดคล้องกับสังคม และอยู่ในสังคมได้ เพราะในบางครั้ง การคล้อยตามก็เพื่อป้องกันตนเอง เป็นการกระทำให้เหมือนคนอื่น แต่เราไม่ชอบ ฉะนั้นทัศนคติจึงไม่ได้เปลี่ยนตามการกระทำไปด้วย

วรรณี สอนพานิช (2546: 37) ได้สรุปการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงไว้ว่า นักเรียนที่อยู่ห้อมล้อมด้วยบุคคลต่าง ๆ เช่น พ่อแม่ พี่น้อง เพื่อน ญาติ มีโอกาสที่จะได้รับอิทธิพลทางด้านความคิดจากบุคคลเหล่านี้และมีโอกาสคล้อยตามได้ ดังนั้นการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนจึงมีส่วนของการคล้อยตามบุคคลรอบข้างอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ไพโรจน์ แจ่มศรี (2551: 44) ได้สรุปการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงไว้ว่า ตัวแปรภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ตัวแปรภายนอกมีอิทธิพลต่อความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ การประเมินผลของการกระทำ ความเชื่อเกี่ยวกับคนใกล้ชิดหรือแรงจูงใจที่จะคล้อยตามคนใกล้ชิด ถ้าเจตคติหรือการคล้อยตามคนใกล้ชิด ทำนายความตั้งใจเชิงพฤติกรรมได้และความตั้งใจเชิงพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์สูงถึงแม้บางครั้งพบว่าตัวแปรภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในเวลาหนึ่งแต่จะสัมพันธ์กันไปในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

2.10.1.4 การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา

นงลักษณ์ คงคาดิษฐ์ (2547: 39) สรุปไว้ว่า การรับรู้คือกระบวนการและแปลความหมายของข้อมูลที่อยู่รอบ ๆ ตัว โดยอาศัยการใช้วัยวะรับสัมผัสทางร่างกายทั้ง 5 อย่าง คือ ตา หู จมูก ลิ้น และกาย ซึ่งแต่ละคนจะรับรู้ได้มากน้อยเพียงใดย่อมต้องอาศัยประสบการณ์เดิม ความต้องการและความสนใจในขณะนั้นและสภาพแวดล้อมและลักษณะของสิ่งเร้าเป็นส่วนประกอบ

สุชา จันทรเอน (2536: 119-122) ให้ความหมายของการรับรู้ไว้ว่า การรับรู้หมายถึง ขบวนการที่คนเรามีประสบการณ์กับวัตถุหรือเหตุการณ์ต่างๆ โดยอาศัยอวัยวะรับสัมผัสแต่จะรับรู้อะไรได้บ้าง มากน้อยเพียงใดย่อมต้องอาศัยสิ่ง 3 ประการคือ

1. ประสบการณ์เดิม ได้แก่ ความคิด ความรู้ และการกระทำที่ได้เคยกระทำมาแล้วในอดีต ประสบการณ์เดิมเหล่านี้ จะต้องมีความรู้ที่ถูกต้อง ชัดเจน แน่นนอน ซึ่งจะช่วยในการตีความหมายจากการจับการสัมผัส

2. ความต้องการและความสนใจขณะนั้น มีความสำคัญไม่น้อยต่อการตีความหมายจากการสัมผัสเช่นเดียวกัน ถ้าคนเรามีความต้องการและสนใจต่อสิ่งใด ก็จะมีคามตั้งใจแน่วแน่มุ่งความสังเกตพิจารณาสิ่งนั้นอย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งจะก่อให้เกิดการตีความหมายอย่างถูกต้องได้

3. สภาพแวดล้อมและลักษณะของสิ่งเร้าที่มาเร้า ถ้าคนเราอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ย่อมทำให้จิตแจ่มใส กระชุ่มกระชวย ในคอปลอดโปร่ง ย่อมทำให้สติปัญญาดีขึ้นและถ้าสิ่งเร้ามีลักษณะคุณสมบัติตลอดจนมีความหมายต่อเขาด้วยแล้ว ย่อมช่วยในการตีความหมายจากการสัมผัสได้เป็นอย่างดี

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 66) ได้กล่าวว่า การรับรู้เกิดจากส่วนประกอบดังนี้

1. อาการสัมผัส หมายถึง สิ่งเร้าที่ผ่านเข้ามากระทบกับอวัยวะรับสัมผัสเพื่อให้คนเรารับรู้ภาวะแวดล้อมรอบตัว ปกติคนเราเมื่อได้รับการสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว มักจดจำแนกอาการสัมผัสนั้นๆ ตามประสบการณ์ที่ตนมีอยู่เกือบทุกครั้ง และคนเราก็มักเคยชินกับสิ่งที่สัมผัสมากกว่าที่จะรู้สึกในอาการสัมผัส

2. การแปลความหมายจากอาการสัมผัส การแปลความหมายนี้ขึ้นอยู่กับความชัดเจนในการดำรงชีวิต ก็จะสามารถรู้ได้จากอาการสัมผัส โดยดูจากกิริยาท่าทาง ลักษณะคำพูดนั้นได้

3. ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม ซึ่งได้แก่ ความคิด ความรู้ และการกระทำที่เคยทำในอดีต มีความสำคัญมากสำหรับการตีความหมายหรือแปลความหมายของอาการสัมผัสได้โดยแจ่มชัด ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมที่ได้ จะสะสมไว้สำหรับช่วยในการแปลความหมายได้ดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นความรู้ที่แน่นนอน ถูกต้องและชัดเจน
2. มีปริมาณมาก รู้หลายอย่างจึงจะช่วยแปลความหมายต่างๆ ได้สะดวกและถูกต้องดี

2.10.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

2.10.2.1 รายได้ของผู้ปกครอง

เครช (ศิริวรรณ สุวินท์. 2548: 58; อ้างอิงจาก Krech.1968) เห็นว่ารายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์สูงกับการเลือกอาชีพของนักเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะคาดหวังให้ตนเองมีแบบฉบับของการดำเนินชีวิตให้เหมือนกับบิดาของตน รายได้ในครอบครัวเป็นตัวสำคัญในความคาดหวังของนักเรียนที่มีผลต่อโอกาสที่จะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัว เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงได้เปรียบเป็นอย่างมาก เนื่องจากได้รับการสนับสนุนทางการเงินในด้านการศึกษาเล่าเรียน และเมื่อเริ่มต้นประกอบอาชีพบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลางมีแนวโน้มที่จะเสียสละเพื่อสนับสนุนทางการเงินเพื่อการศึกษาเล่าเรียนแก่บุตรของเขา ขณะที่บิดามารดาที่มีลักษณะเศรษฐกิจต่ำกว่าอาจจะไม่สามารถให้การสนับสนุนได้ กล่าวคือ รายได้ ของบิดามารดามากขึ้น ความปรารถนาของบุตรที่จะได้รับรายได้สูงขึ้นและยิ่งกว่านั้นบิดามารดาที่มีรายได้มากต้องการที่จะสนับสนุนในการให้การศึกษาแก่บุตรของตนสูงขึ้น รวมทั้งการเตรียมพร้อมในเรื่องอาชีพด้วย

ถิรภูมิ แสงมณีเดช (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 พบว่า รายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกศึกษาต่อสายสามัญและอาชีวศึกษาของนักเรียน

วรรณิ์ สอนพานิช (2546: 74) ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า รายได้ของผู้ปกครองมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน วัยนี้เป็นวัยที่ยังต้องพึ่งพาอาศัยบิดามารดาในการเลี้ยงดูและสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน

รุ่งโรจน์ เสถียรปรีชา (2547: 41) รายได้ของผู้ปกครองมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน โดยที่ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนสูง ส่วนใหญ่นักเรียนมีแนวโน้มจบการศึกษาสูง และผู้ปกครองที่รายได้ต่อเดือนต่ำ ส่วนใหญ่จะมีแนวโน้มจบการศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรือต่ำกว่า

2.10.2.2 การสนับสนุนของผู้ปกครอง

รุ่งโรจน์ เสถียรปรีชา (2547: 42) ศึกษาปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดปทุมธานี พบว่า การสนับสนุนจากผู้ปกครองมีผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน โดยนักเรียนเลือกเรียนตามอาชีพของผู้ปกครอง และตามคำแนะนำของผู้ปกครอง

ศรินภา ศรีโคกล่าม (2556: 73) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันพลศึกษาของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลาง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า เลือกเรียนเพราะผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน ให้การสนับสนุนในการเรียนด้านนี้

สัจจุณี สีทา (2546: 68-69) ศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพด้านปัจจัยผลักดัน ได้แก่ บุคคลในครอบครัวคาดหวังว่าเมื่อจบหลักสูตรจากสถาบัน จะได้ทำงานที่มีรายได้ดี รองลงมาคือได้รับคำแนะนำสนับสนุนจากญาติ ครอบครัว และสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่ให้แก่ผู้อื่น

2.10.3 ปัจจัยด้านลักษณะการจัดการ

2.10.3.1 หลักสูตร / สาขาวิชา

คลีบาร์ต (สุนทร โคตรบรรเทา. 2547: 4; อ้างอิงจาก Kliebard. 1993) หลักสูตรอาจมองว่าเป็นสาขาหนึ่งของการศึกษา คือ เป็นวิชาความรู้แขนงหนึ่งที่พยายามวิเคราะห์และสังเคราะห์สถานภาพ แนวโน้ม และแนวโน้ม

สุนทร โคตรบรรเทา (2547: 4) เป็นแผนการปฏิบัติหรือเอกสารที่เขียนขึ้นโดยมียุทธวิธีเพื่อบรรลุเป้าหมายปลายทางที่พึงประสงค์

สมรรถนะวิชาชีพสาขาวิชาบัญชี

1. วางแผน ดำเนินงานจัดการงานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารคุณภาพ การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2. ใช้คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

3. ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพตามหลักและกระบวนการ

4. มีทักษะปฏิบัติงานด้านเอกสารประกอบการลงบัญชี

5. ปฏิบัติงานบัญชีของกิจการประเภทธุรกิจบริการ ธุรกิจซื้อขายสินค้า และธุรกิจอุตสาหกรรม ตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป

6. ปฏิบัติงานบัญชีของกิจการพิเศษลักษณะต่าง ๆ ตามหลักการบัญชีที่ได้รับรองทั่วไป

7. ปฏิบัติและจัดทำรายงานเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคลขั้นพื้นฐานตามประมวลรัษฎากร

8. ปฏิบัติงานโดยใช้ระบบสารสนเทศในงานบัญชี

สมรรถนะวิชาชีพสาขาวิชาการตลาด

1. วางแผน ดำเนินงานจัดการงานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารคุณภาพ การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2. ใช้คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

3. ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพตามหลักและกระบวนการ

4. วางแผนปฏิบัติงานขายสินค้าหรือบริการ ประมวลผลและรายงาน

การขาย

5. หาข้อมูล ประเมินผล รายงานผลข้อมูลการตลาดและนำไปใช้ในการตัดสินใจทางการตลาด

6. เขียนแผนธุรกิจตามลักษณะการดำเนินธุรกิจ
 7. เลือกตลาดเป้าหมายและช่องทางการจัดจำหน่าย
 8. สร้างสรรค์งานโฆษณา
 9. จัดกิจกรรมส่งเสริมการขายและการจัดแสดงสินค้า
 10. พัฒนาบุคลิกภาพเหมาะสมกับอาชีพขาย
- สมรรถนะวิชาชีพสาขาวิชาคอมพิวเตอร์

1. วางแผน ดำเนินงานจัดการงานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารคุณภาพ การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2. ใช้คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ
3. ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพตามหลักและกระบวนการ
4. เข้าใจหลักการ กระบวนการการทำงานของคอมพิวเตอร์
5. ใช้และดูแลระบบคอมพิวเตอร์
6. เชื่อมต่อและใช้งานระบบเครือข่ายเบื้องต้นในการปฏิบัติงาน
7. เขียนโปรแกรมธุรกิจขนาดเล็ก
8. สร้างเว็บไซต์พื้นฐาน
9. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานธุรกิจ

2.10.3.2 ครู คณาจารย์

บอยตันและคณะ (ศิริบุญ สายโกสุม. 2554:249; อ้างอิงจาก Boynton and colleagues.: 1984) พบว่าบุคลิกภาพของครูเริ่มมีผลกระทบต่อเด็กเมื่อมีความสัมพันธ์กันอย่างน้อย 2 เดือนขึ้นไป ครูที่มีความมั่นคงช่วยให้เด็กมีสุขภาพจิตดี และรู้สึกมั่นคงปลอดภัย

เชอร์แมนและแบล็คแมน (ศิริบุญ สายโกสุม. 2554: 249; อ้างอิงจาก Sherman and Blackman.: 1975) วิเคราะห์การประเมินอาจารย์ จำนวน 108 คน จากนักศึกษา มหาวิทยาลัย 1,500 คน พบหลักฐานว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและประสิทธิภาพในการสอน เชอร์แมนสรุปว่า ลักษณะส่วนตัวเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษา มีการรับรู้ ว่าอาจารย์มี ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นอาจารย์ที่ต้องการปรับปรุงการรับรู้ของนักศึกษาให้ มีประสิทธิภาพ การสอนควรเริ่มจากลักษณะส่วนตัวก่อน แทนที่จะไปเน้นที่กระบวนการวิชาหรือ กิจกรรมการสอน ซึ่งเป็นจุดที่ต้องพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่แล้ว

ศิริวรรณ สุวินท์ (2548: 111-112) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนสาขา คอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี พบว่า องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครูทำให้มีการตัดสินใจเลือกเรียน

สาขาวิชานี้ ครูมีความเป็นกันเอง เอาใจใส่ คอยช่วยเหลือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเป็นอันดับ 2 นักเรียนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน

ศรินภา ศรีโคกล่าม (2556: 72-73) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันพลศึกษาในเขตภาคกลาง พบว่า ด้านสังคม สถาบันมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับในการผลิตบุคลากรด้านกีฬา

2.10.3.3 สื่อ นวัตกรรม

กิดานันท์ มลิทอง (2540: 79) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า “สื่อการสอน” (Instructional Media) หมายถึง สื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียงสไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการสอน สิ่งเหล่านี้เป็นวัสดุอุปกรณ์ทางกายภาพที่นำมาใช้ในเทคโนโลยีการศึกษา เป็นสิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางสำหรับการสอนของผู้สอนไปถึงผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้เป็นอย่างดี

สมบุรณ์ สงวนญาติ (2534: 43) สื่อการเรียนการสอนหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัสดุสิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้นมา รวมทั้งวิธีการสอนและกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ

นิโคลส์ (Nicholls.1983: 4) ให้ความหมายของนวัตกรรมว่า นวัตกรรมเป็นแนวคิดใหม่ มีเป้าหมายแน่นอน เพื่อนำมาซึ่งการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องมากกว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงสั้น ๆ เฉพาะจุด และต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการวางแผนทั้งระบบ

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2521: 14) นวัตกรรม หมายถึง วิธีการปฏิบัติใหม่ ๆ ที่แปลกไปจากเดิม โดยอาจจะได้มาจากการคิดค้นพบวิธีใหม่ ๆ ขึ้นมา หรือ การปรุงแต่งของเก่าให้ใหม่เหมาะสม และสิ่งทั้งหลายเหล่านั้นได้รับการทดลอง พัฒนาจนเป็นที่เชื่อถือได้แล้วว่า ได้ผลดีในทางปฏิบัติทำให้ระบบไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น

ศุภชัย ตันศิริ และคณะ (2553: 20) เทคโนโลยีทางการศึกษา มีส่วนช่วยส่งเสริมการศึกษา ในอันที่จะให้บทเรียนน่าสนใจ และผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น จึงนับได้ว่าเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในวงการศึกษายุคปัจจุบันและอนาคต

รุ่งโรจน์ เสถียรปรีชา (2547: 79) ศึกษาปัจจัยจำแนกการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออาชีวศึกษาในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ตัวแปรที่สำคัญในการจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อด้านสถานศึกษา อาจเป็นเพราะสถานศึกษามีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม มีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ และมีทำเลที่ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนการเดินทางสะดวกสบาย

ไพบรียาวิริณ ศรีประเสริฐ (2551: 63) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนหลักสูตรศิลปการเต้นรำที่สถาบันบางกอกแดนซ์ พบว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียนหมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเรา ซึ่งเป็นวัตถุ และสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ในบริเวณโรงเรียน

เรียนและรอบโรงเรียน ซึ่งได้แก่ เรื่องของโครงสร้างอาคาร สถานที่ ห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน มีความเป็นระเบียบ สวยงาม สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญา และสังคม ทั้งยังเป็นสิ่งที่ดึงดูดและช่วยในการตัดสินใจของบุคคลที่ผ่านไป มาให้เกิดความสนใจและนำบุตรหลานเข้ามาเรียน

3. แนวทางการส่งเสริม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 1113) ส่งเสริม หมายถึง เกื้อหนุน ช่วยเหลือ สนับสนุนให้ดีขึ้น เช่น ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมการศึกษา

ฮู (ดวงใจ รัตนธัญญา : 330 อ้างอิงจาก WHO: 1986) การส่งเสริมสุขภาพหมายถึง กระบวนการเพิ่มความสามารถของคนเราในการควบคุมดูแลและพัฒนาสุขภาพของตนเองให้ดีขึ้น

การสร้างเสริมแรงจูงใจในการเรียน

การสร้างเสริมแรงจูงใจในการเรียน เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆ หลายประการ เช่น บรรยากาศในชั้นเรียน วิธีการสอน ลักษณะทางอารมณ์และบุคลิกภาพของครูเนื้อหาที่เรียน ตลอดจนความต้องการความสนใจ เป้าหมาย และแรงกดดันต่างๆ ในตัวผู้เรียน

วูล์ฟอล์ค (ประสาธ อิศรปริดา: 330 อ้างอิงจาก woolfolk, 1993: 387) ได้สรุปแนวทางสร้างเสริมแรงจูงใจในการเรียนไว้ว่า การสร้างเสริมแรงจูงใจจะเกี่ยวข้องกับคำถามที่ผู้เรียนต้องถามตัวเองว่า เขาสามารถเรียนหรือทำสิ่งนั้นได้หรือไม่ (Can I Do it?) เขาอยากเรียนหรือทำสิ่งนั้นหรือไม่ (Do I Want to Do it?) และอะไรคือสิ่งที่เขาต้องการทำให้สำเร็จ (What Do I Need to Do to Succeed?)

สุดใจ เหล่าสุนทร (2549: 95-96) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการช่วยสร้างความสนใจในอาชีพให้แก่นักเรียนเพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมในการเรียนด้านนี้ ไว้ดังนี้

1. บุคลิกลักษณะ หรือ personality นักจิตวิทยาถือว่าความสนใจจะแสดงทางบุคลิกลักษณะเป็นส่วนรวม ฉะนั้นการทดสอบบุคลิกลักษณะของนักเรียนในส่วนที่เกี่ยวกับอาชีพจะช่วยให้ทราบถึงความสนใจและความเหมาะสมแก่อาชีพที่ต้องการจะเรียนความจริงรูปร่าง ความแข็งแรง และแนวโน้มในลักษณะในลักษณะของแต่ละบุคคลที่สามารถเป็นแนวทางประการหนึ่งในการพิจารณาถึงความเหมาะสมระหว่างอาชีพกับบุคคลได้ การวิเคราะห์บุคลิกลักษณะให้ละเอียดจะเป็นข้อมูลสำคัญในการหาความสนใจในการทางอาชีพได้เป็นอันมาก

2. อาชีพของผู้ปกครอง หรือบิดามารดา เพราะตามปกติเด็กที่อยู่กับผู้ปกครองที่มีอาชีพใด มักจะได้เรียนรู้วิชาชีพนั้นหรือมีความเข้าใจในอาชีพนั้นๆ มากกว่าเด็กคนอื่น เนื่องจากได้พบได้เห็น ได้ฟัง ความคิดได้รู้เรื่องราวอาชีพนั้นตลอดเวลา เด็กที่บิดามารดาเป็นทนายความย่อมได้รู้กฎหมายต่างๆ ได้มากกว่าเด็กที่บิดาเป็นหมอ ยิ่งกว่านั้นบิดามารดาต้องการให้ลูกได้ทำงานในอาชีพที่ตนได้กระทำอยู่ ฉะนั้นจะพบว่า บิดาแพทย์ ก็อยากให้ลูกเรียนแพทย์ด้วยเพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่เหมาะสม เรื่องอาชีพควรเป็นไปตามบิดามารดาเป็นความคิดฝังอยู่ในบางครอบครัวเป็นอันมาก

และทำให้ขาดความคิดที่จะนึกถึงความเหมาะสมระหว่างตัวเด็กและอาชีพ นับเป็นข้อยุ่งยากอย่างยิ่งประการหนึ่ง

3. ความเข้าใจในตนเองของตนเอง หรือที่เรียกว่า self concept คือการรู้ตนเองว่ามีความสามารถและมีความถนัดในทางใดบ้าง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ตนเองทราบว่าตนจะมีความสามารถในการที่จะเรียนและจะมีความสำเร็จในอาชีพนั้นๆ เพียงไร

ประสาธ อิศรปรีดา (2549: 331) ได้เสนอแนวทางสร้างเสริมแรงจูงใจในแต่ละประเด็นดังนี้

1. การสร้างเสริมความเชื่อมั่น และการคาดหวังเชิงบวกในการเรียนแก่เด็ก

1.1 ให้เด็กเริ่มเรียนในสิ่งที่มีความยากในระดับที่เขาสามารถทำได้ แล้วจึงค่อยๆ เลื่อนไปเรียนในสิ่งที่มีความยากมากขึ้นเป็นลำดับ

1.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนให้แจ่มชัดและแน่ใจว่าสามารถสอนให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายนั้นได้

1.3 เน้นการเปรียบเทียบกับตนเองมากกว่าการเปรียบเทียบกับผู้อื่น

1.4 สื่อให้เด็กทราบว่า ความสามารถในการเรียนเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาและปรับปรุงให้ดีขึ้นได้

1.5 เสนอแม่แบบ (Model) หรือแบบฉบับที่ดีแก่เด็ก

2. การให้เด็กเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน

2.1 ครูควรตระหนักตระเตรียมกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจของเด็ก

2.2 การกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น

2.3 การทำบทเรียนให้สนุก

2.4 การสอนเนื้อหาที่แปลกใหม่และวิธีการที่หลากหลาย

2.5 การเน้นให้เด็กเห็นว่า เนื้อหาที่เรียนในปัจจุบันมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับชีวิตในอนาคตอย่างไร

2.6 การเตรียมรางวัลสำหรับผู้เรียน

3. การช่วยให้เด็กเกิดความมุ่งมั่นและใส่ใจในสิ่งที่เรียน

3.1 เปิดโอกาสให้เด็กได้ตอบสนองให้มาก

3.2 เปิดโอกาสให้เด็กทำงานสำเร็จ

3.3 หลีกเลี่ยงให้ความสำคัญของคะแนนและไม่เน้นการแข่งขัน

3.4 สำหรับงานที่ยากๆ ครูควรให้เวลาในการทำงานเพิ่มขึ้นมากกว่าการใช้วิธีลดความยากของงานให้ง่ายลง

3.5 เสนอแม่แบบ (model) ที่ดีแก่เด็ก

3.6 สอนกลเม็ดในการเรียนแก่เด็ก

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

กฤษณ์ บุตรเนียน (2554: 50) ศึกษาปัจจัยในการเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยในการเลือกเข้าศึกษาแตกต่างกันตามประเภทของโรงเรียน ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาที่ต่างกันจะมีมุมมองไม่เหมือนกันไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่าเล่าเรียน โปรแกรมการศึกษา เกณฑ์การรับสมัคร ภาพลักษณ์ของโรงเรียน อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงสวัสดิการและบริการของโรงเรียน บุคลากรที่มีชื่อเสียง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่จูงใจให้นักเรียนเข้ามาเรียน

นรฤทธิ์ สุริยิต (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพาณิชยการหัวหิน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาการบัญชี การขาย และ คอมพิวเตอร์ จำนวน 178 คน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way Analysis of Variance) จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาพาณิชยกรรมโดย รวมและรายด้านแตกต่างกัน

รุ่งโรจน์ เสถียรปรีชา (2547: 79-81) ศึกษาปัจจัยที่จำแนกการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออาชีวศึกษาของนักเรียน ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ตัวแปรจำแนกกลุ่มการตัดสินใจศึกษาต่อแบ่งเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม มีอุปกรณ์ที่ทันสมัย มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ และมีทำเลที่ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน การเดินทางสะดวกเป็นตัวแปรที่สำคัญในการจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อ ด้านอิทธิพลจากรุ่นพี่ การให้คำปรึกษาแนะนำ การเห็นประสบการณ์จากรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับในสังคม ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ เพศชายสนใจเลือกศึกษาต่อมากกว่าเพศหญิง อิทธิพลจากเพื่อน การให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อนสนิทเลือกเรียนส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

วรรณิ์ สอนพานิช (2546: 72-77) ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยกรรม พบว่าองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนดังนี้ ค่านิยมในอาชีพ บุคคลเชื่อว่ามีค่าและสำคัญต่อการทำงานของเขารายได้ของผู้ปกครอง เพราะในวัยนี้ต้องอาศัยบิดามารดาในการเลี้ยงดูและสนับสนุนค่าใช้จ่าย การแนะนำของสถานศึกษา การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาต่อ การให้คำแนะนำปรึกษาของครูที่ปรึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน การได้รับอิทธิพลทางความคิด การซึมซับการปฏิบัติของบุคคลเป็นแบบอย่างที่จะกระทำเหมือนกันหรือทัดเทียมกัน

ศิริวรรณ สุรินทร์ (2548: 111-112) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ในการเลือกเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ และความ

ต้องการของตลาดแรงงาน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับเพื่อน เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ การเอาใจใส่ของครู ความเป็นกันเอง และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเรียน

ไพบรียาวิริณ ศรีประเสริฐ. (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนหลักสูตรศิลปการเต้นรำที่สถาบันบางกอกแดนซ์ จากการวิจัยพบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการเรียนศิลปการเต้นรำ ส่งผลต่อความตั้งใจในการเลือกเรียนศิลปการเต้นรำที่สูงที่สุด โดยมีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปของคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .268 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 รองลงมาคือตัวแปรสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียน ตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนศิลปการเต้นรำ และตัวแปรด้านการประชาสัมพันธ์

ไพโรจน์ แจ่มศรี (2551: 97-98) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกเรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาการบัญชี และสาขาการขาย ของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จากการศึกษาค้นคว้า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ บุคลิกภาพ และค่านิยมในการเลือกอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรมสาขาการบัญชีและสาขาการขายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยสภาพแวดล้อมรอบตัวบุคคล ได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและประสบการณ์จากการเห็นตัวแบบ มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรมสาขาการบัญชีและสาขาการขายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

ศรัญญา ศรีสุนทร (2553: บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อประเ

แรงจูงใจ 3 อันดับแรกในการเลือกศึกษาต่อด้านตนเองคือ มีความสนใจงานลักษณะนี้มีเป้าหมายในอาชีพ และมีใจรักงานลักษณะนี้ ด้านอาชีพพบว่า หางานง่าย รายได้สูง และมีโอกาสได้รับความรู้ด้านเทคโนโลยีจากงานที่ทำ ด้านสภาพเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก พบว่า เป็นตลาดวิชาที่มีความต้องการสูงในปัจจุบัน สร้างฐานะทางการเงินของครอบครัวได้ดีกว่าเดิม และเหมาะสมกับรายได้ผู้ปกครอง ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม พบว่า ทำทนายความสามารถ เปิดโอกาสให้แสดงตัว และมีโอกาสศึกษาต่อ

ศรินภา ศรีโคกล่าม (2556: 72-73) พบว่า แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้านการประกอบอาชีพคิดว่าเมื่อเรียนจบจากสถาบัน สามารถมีงานทำแน่นอน ด้านเหตุผลส่วนตัวมีความถนัด และค่าเทอมไม่แพงมากนัก ด้านสังคมเป็นที่ยอมรับในสังคมในการผลิตบุคลากรด้านกีฬา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้ปกครองส่งเสริม เลือกเรียนตามรุ่นพี่เรียนตามบุคคลที่มีชื่อเสียง

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แกรริสัน (เสริมศรี สวนไพรินทร์. 2531: 41; อ้างอิงจาก Garrison.:1950) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่าองค์ประกอบที่นอกจากตัวนักเรียนแล้วยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ได้แก่ คำแนะนำจากบิดามารดา ญาติพี่น้อง เพื่อนนักเรียน และ บุคคลที่นักเรียนรู้จัก

ฮาบิสแน(อ้างอิงจาก ศิริวรรณ สุวินท์ 2548: 60 Habison; & Myers 1964.) ศึกษาพบว่าเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงอายุ 15 – 19 ปี จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะมีโอกาสเรียนได้โดยไม่หยุดชะงัก ครอบครัวจะส่งผลต่อการศึกษาของเด็ก

บอยตันและคณะ (ศิริบุญ สายโกสม. 2554: 249; อ้างอิงจาก Boynton; & colleagues. : 1984) พบว่าบุคลิกภาพของครูเริ่มมีผลกระทบต่อเด็กเมื่อมีความสัมพันธ์กันอย่างน้อย 2 เดือนขึ้นไป ครูที่มีความมั่นคงช่วยให้เด็กมีสุขภาพจิตดี และรู้สึกมั่นคงปลอดภัย

เซอร์แมนและแบล็คแมน (ศิริบุญ สายโกสม.2554: 249; อ้างอิงจาก Sherman and Blackman.: 1975) วิเคราะห์การประเมินอาจารย์ จำนวน 108 คน จากนักศึกษามหาวิทยาลัย 1,500 คน พบหลักฐานว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและประสิทธิภาพในการสอน เซอร์แมนสรุปว่า ลักษณะส่วนตัวเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษา มีการรับรู้ ว่า อาจารย์มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นอาจารย์ที่ต้องการปรับปรุงการรับรู้ของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพการสอนควรเริ่มจากลักษณะส่วนตัวก่อน แทนที่จะไปเน้นที่กระบวนวิชาหรือกิจกรรมการสอน ซึ่งเป็นจุดที่ต้องพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่แล้ว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร

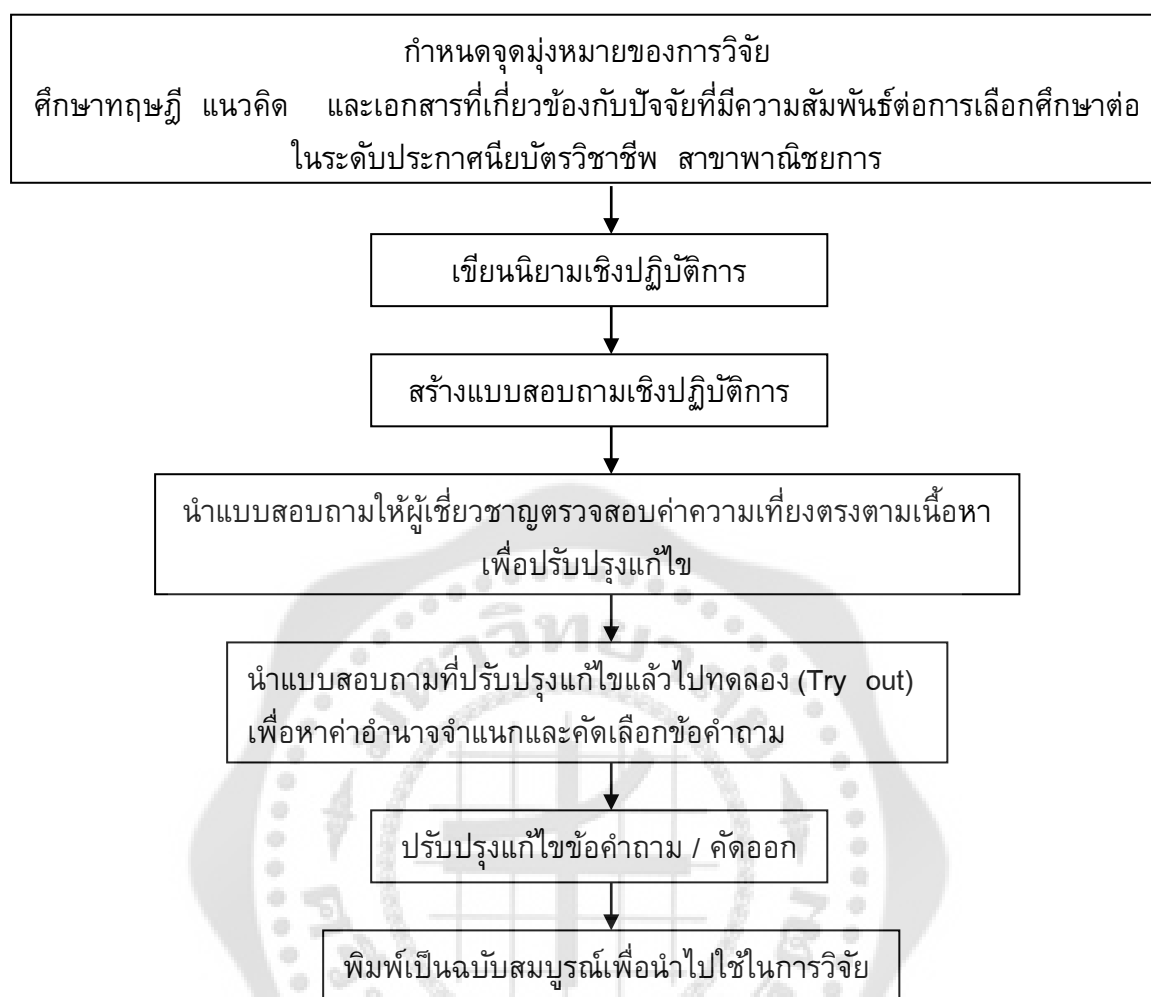
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 544 คน ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรปราการ

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 335 คน ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้จากการประมาณค่าตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อน 5 % และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ชื่อโรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง(แยกสาขา)		
			บัญชี	ตลาด	คอมพิวเตอร์
เกริกวิทยาลัย	61	45	16	20	9
วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจ สมุทรปราการ	165	98	18	17	63
วิทยาลัยเทคโนโลยีสุวรรณภูมิ บริหารธุรกิจ	318	192	45	27	120
รวม	544	335	79	64	192

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาความมุ่งหมายของการวิจัย แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ
2. เขียนนิยามเชิงปฏิบัติการจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างแบบสอบถามดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน สอบถามองค์ประกอบด้านส่วนตัวนักเรียน ได้แก่ เพศ สาขาวิชา รายได้ของผู้ปกครอง
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยในแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

- ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนมีระดับความคิดเห็นหรือตรงกับสภาพความเป็นจริงในระดับน้อยที่สุด
 ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนมีระดับความคิดเห็นหรือตรงกับสภาพความเป็นจริงในระดับน้อย
 ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนมีระดับความคิดเห็นหรือตรงกับสภาพความเป็นจริงในระดับปานกลาง
 ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนมีระดับความคิดเห็นหรือตรงกับสภาพความเป็นจริงในระดับมาก
 ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนมีระดับความคิดเห็นหรือตรงกับสภาพความเป็นจริงในระดับมากที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ($\bar{x}$)

การแปลความหมายของคะแนนแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้ (Best, 179-181 อ้างอิงจาก วรณี สอนพานิช. 2546: 51-52)

1. การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย ระดับความสำคัญของคะแนน

คะแนนเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	อยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	อยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น นำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัย ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) จากนั้นนำผลการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ ดังต่อไปนี้

1. อาจารย์โอภาส สุขหวาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.สุรพงษ์ ศรีวินิจ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีการออกแบบกราฟเฟิลส์

ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ซึ่งผลการพิจารณาพบว่า

ตอนที่ 1 มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 มีตัวบ่งชี้ 8 บ่งชี้ ดังนี้

แบบสอบถามด้านส่วนตัวผู้เรียน

- คำนิยมในการศึกษาต่อจากจำนวนข้อคำถาม 8 ข้อ มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ

- คำนิยมในอาชีพ จากจำนวนข้อคำถาม 17 ข้อ มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด จำนวน 11 ข้อ

- การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง จากจำนวนข้อคำถาม 9 ข้อ มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ

- การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา จากจำนวนข้อคำถาม 8 ข้อ มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด

6 จำนวน

แบบสอบถามด้านครอบครัว

- การสนับสนุนจากผู้ปกครองจากจำนวนข้อคำถาม 6 ข้อ มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ

แบบสอบถามด้านลักษณะการจัดการ

- สาขาวิชา จากจำนวนข้อคำถาม 6 ข้อ มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ
- ครูผู้สอน / บุคลากร จากจำนวนข้อคำถาม 3 ข้อ มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด จำนวน 3 ข้อ

- สื่อ อุปกรณ์ จากจำนวนข้อคำถาม 3 ข้อ มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด จำนวน 3 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พาณิชย์การ จำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง

6. นำแบบสอบถามที่ได้จากการทดลองใช้ (Try out) มาปรับปรุงแก้ไข และคัดข้อคำถาม

7. จัดพิมพ์เป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอลหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลกับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารคณะกรรมการการศึกษาเอกชนสมุทรปราการ

2. ติดต่อผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งกำหนด วัน เวลา

3. จัดเตรียมแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนด้วยตัวเองที่วิทยาลัย โดยอธิบายจุดมุ่งหมายและขั้นตอนในการทำแบบสอบถามและแบบทดสอบ

5. นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบทดสอบและแบบสอบถามแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์การวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบสอบถาม
2. วิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรปราการ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance) และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Method)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ
 - 2.1 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงพื้นผิว (Face Validity) ของแบบสอบถามด้วยการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
 - 2.2 วิเคราะห์ข้อคำถามรายข้อ (Item Analysis) เพื่อคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของข้อคำถามแต่ละข้อโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson product-moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนผลรวมทั้งฉบับ
 - 2.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

วิเคราะห์โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance) และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 335 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ได้ผลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และเพียร์สัน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามและตัวแปรปัจจัย
2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ประกอบด้วย 3 ด้าน แต่ละด้านประกอบด้วย ค่านิยมในการศึกษาต่อ ค่านิยมในอาชีพ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา การสนับสนุนของผู้ปกครอง สาขาวิชา ครูผู้สอน และสื่อ อุปกรณ์ ผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ สาขาวิชา และระดับรายได้ของผู้ปกครอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงตาราง 4

ตาราง 4 ค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	
	คน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	162	51.6
หญิง	173	48.4
รวม	335	100.0
สาขาวิชา		
การบัญชี	79	23.6
การตลาด	64	19.1
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	192	57.3
รวม	331	100.0
รายได้ของผู้ปกครอง		
น้อยกว่า 10,000	114	34.0
ตั้งแต่ 10,000-20,000	163	48.7
มากกว่า 20,000	58	17.3
รวม	335	100.0

จากตาราง 4 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 335 คน เป็นเพศชาย 162 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4 เพศหญิง 173 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี 79 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 เรียนสาขาวิชาการตลาด 64 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 192 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 รายได้ของผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท 114 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รายได้ผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 10,000-20,000 บาท 163 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 และรายได้ผู้ปกครองมากกว่า 20,000 บาท 58 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3

1.2 หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรปัจจัยรายด้าน (335 คน)

ตัวแปรปัจจัย	$\bar{x}$	S.D.	แปลความหมาย
ด้านส่วนตัวผู้เรียน	3.67	.500	มาก
ด้านครอบครัว	3.70	.783	มาก
ด้านลักษณะการจัดการ	3.76	.674	มาก
รวม	3.71	.533	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยภาพรวมพบว่าทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัวผู้เรียน ด้านครอบครัว และด้านลักษณะการจัดการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .533 โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยพบว่า ลำดับที่ 1 คือ ด้านลักษณะการจัดการ รองลงมาคือด้านครอบครัว และลำดับสุดท้ายคือ ด้านส่วนตัวผู้เรียน

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรปัจจัยรายข้อ (335 คน)

ตัวแปรปัจจัย	$\bar{x}$	S.D.	แปลความหมาย
ด้านส่วนตัวผู้เรียน			
ค่านิยมในการศึกษาต่อ	3.99	.499	มาก
ค่านิยมในอาชีพ	3.96	.493	มาก
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	2.99	1.046	ปานกลาง
การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา	3.74	.639	มาก
ด้านครอบครัว			
การสนับสนุนของผู้ปกครอง	3.71	.778	มาก
ด้านลักษณะการจัดการ			
สาขาวิชา	3.79	.702	มาก
ครูผู้สอน	3.82	.695	มาก
สื่อ อุปกรณ์	3.64	.909	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ลำดับที่ 1 คือ ค่านิยมในการศึกษาต่อ รองลงมาคือค่านิยมในอาชีพ ครูผู้สอน สาขาวิชา การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา การสนับสนุนของผู้ปกครอง และลำดับสุดท้ายคือ สื่อ อุปกรณ์ ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

2.1 ผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance) ดังแสดงในตาราง 7 และตาราง 8

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 2 จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาของนักเรียน (เปรียบเทียบเป็นรายด้าน)

ตัวแปรปัจจัย	กลุ่มสาขาวิชา		Mean	Std. Error	Sig
	สาขา	สาขา	Difference		
ด้านส่วนตัวผู้เรียน	การบัญชี	การตลาด	.004	.084	.999
		คอมพิวเตอร์	.015	.067	.957
	การตลาด	คอมพิวเตอร์	.011	.072	.989
ด้านครอบครัว	การบัญชี	การตลาด	-.114	.132	.687
		คอมพิวเตอร์	-.018	.105	.986
	การตลาด	คอมพิวเตอร์	.096	.113	.696
ด้านลักษณะการจัดกา	การบัญชี	การตลาด	.002	.114	1.000
		คอมพิวเตอร์	.069	.097	.735
	การตลาด	คอมพิวเตอร์	.069	.097	.779

หมายเหตุ * มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 ชั้นปีที่ 2 จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาของนักเรียน (เปรียบเทียบเป็นรายข้อ)

ตัวแปรปัจจัย	กลุ่มสาขาวิชา		Mean	Std. Error	Sig
	สาขา	สาขา	Difference		
ค่านิยมใน การศึกษาต่อ	การบัญชี	การตลาด	.184	.083	.088
		คอมพิวเตอร์	.177*	.066	.028
	การตลาด	คอมพิวเตอร์	-.007	.071	.996
ค่านิยมในอาชีพ	การบัญชี	การตลาด	-.119	.083	.357
		คอมพิวเตอร์	.039	.066	.837
	การตลาด	คอมพิวเตอร์	.158	.070	.085
การคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง	การบัญชี	การตลาด	-.010	.177	.923
		คอมพิวเตอร์	-.130	.140	.653
	การตลาด	คอมพิวเตอร์	.059	.151	.927
การสนับสนุนของ ผู้ปกครอง	การบัญชี	การตลาด	-.114	.132	.687
		คอมพิวเตอร์	-.018	.105	.986
	การตลาด	คอมพิวเตอร์	.096	.113	.696
สาขาวิชา	การบัญชี	การตลาด	.113	.118	.633
		คอมพิวเตอร์	.125	.094	.415
	การตลาด	คอมพิวเตอร์	.012	.101	.993
ครูผู้สอน	การบัญชี	การตลาด	-.114	.132	.687
		คอมพิวเตอร์	-.018	.105	.986
	การตลาด	คอมพิวเตอร์	.096	.113	.696
สื่อ อุปกรณ์	การบัญชี	การตลาด	.144	.153	.641
		คอมพิวเตอร์	.010	.121	.996
	การตลาด	คอมพิวเตอร์	.155	.131	.500

หมายเหตุ * มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรม
 สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ นักเรียนระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 รายข้อพบว่าค่านิยมในการศึกษาต่อของสาขาวิชาการบัญชีและ
 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่านิยมในอาชีพ การ

คล้ายตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา การสนับสนุนของผู้ปกครอง สาขาวิชา ครูผู้สอน และสื่อ อุปกรณ์ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 พบว่า ค่านิยมในการศึกษาต่อเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษา ต่อของนักเรียนสาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัย การคล้ายตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา การสนับสนุนของผู้ปกครอง สาขาวิชา ครู บุคลากร และ สื่อ อุปกรณ์ เป็นปัจจัยในการเลือก ศึกษาต่อของนักเรียนทั้ง 3 สาขาวิชาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผล การศึกษาดังกล่าว ผู้บริหาร ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและนโยบาย ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

ด้านบุคลิกภาพ นักเรียนทั้ง 3 สาขาวิชาต่างมีบุคลิกที่ต่างกัน นักเรียนสาขาวิชาการ บัญชีบุคลิกภาพค่อนข้างนิ่ง เรียบดี ชอบการคำนวณ นักเรียนสาขานี้มักจะคาดหวังว่าเมื่อจบ การศึกษาด้านนี้แล้วจะมีโอกาสได้งานที่ดี รายได้สูง ส่วนนักเรียนสาขาวิชาการตลาดบุคลิกภาพจะ เป็นคนพูดเก่ง ชอบพบปะเข้าสังคม ชอบนำเสนอ ไม่ชอบตัวเลข นักเรียนสาขาวิชาการตลาดมักจะ คิดว่างานในสาขานี้หาได้ ง่ายแต่รายได้น้อย ทำให้ไม่นิยมเรียนในสาขานี้ ส่วนนักเรียนสาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจจะมีลักษณะทันสมัย ไม่ชอบคำนวณหรือทฤษฎีเยอะ ชอบการปฏิบัติลงมือทำ ดังนั้นนักเรียนสาขาวิชาการบัญชีจึงแตกต่างกับเด็กนักเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ เพราะสาขาวิชา การบัญชีเรียนยาก ความมุ่งมั่นตั้งใจมากกว่าเด็กนักเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และด้วยจำนวน นักเรียนที่เรียนสาขาวิชาการบัญชีน้อยกว่าสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจทำให้มีโอกาสหางานได้ง่าย และ รายได้สูง ส่วนนักเรียนสาขาการตลาดเริ่มมีแนวโน้มในการเลือกการศึกษาต่อแตกต่าง อาจเป็น เพราะนักเรียนเริ่มมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนสาขานี้ เห็นว่าทุกหน่วยงาน องค์กร จะต้อง มี ฝ่ายการตลาดในการวางแผนงาน นอกจากนี้ผู้บริหาร ฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกับ นักเรียนทั้ง 3 สาขาว่า ทุกสาขาวิชาต่างมีแนวคิดและแนวทางปฏิบัติที่ต่างกันในการเลือกศึกษา ต่อแต่ท้ายที่สุดเมื่อนักเรียนจบการศึกษาและเข้าสู่องค์กร หน่วยงาน ก็จะถูกหล่อหลอมให้เป็นสังคม ของหน่วยงาน องค์กรนั้น นักเรียนอาจจะได้ทำงานที่ไม่ตรงกับสาขาที่เรียน หรือนักเรียนอาจจะ เปลี่ยนสาขางานเพราะเห็นว่าทำรายได้มากขึ้น ท้ายที่สุดสิ่งที่สำคัญคือการปรับทัศนคติของนักเรียน ที่มีต่อสาขาวิชานั้น ๆ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัวผู้เรียน ประกอบด้วย ค่านิยมในการศึกษาต่อ ค่านิยมในอาชีพ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา ด้านครอบครัว ประกอบด้วย รายได้ของผู้ปกครอง และการสนับสนุนของผู้ปกครอง ด้านลักษณะการจัดการ ประกอบด้วย สาขาวิชา ครู บุคลากร สื่อ อุปกรณ์ ที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อประเภท วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 335 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 173 คน เป็นเพศชาย 162 คน ส่วนใหญ่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 192 คน รองลงมาเรียนสาขาวิชาการบัญชี 79 คน และเรียนสาขาวิชาการตลาด 64 คน รายได้ของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามน้อยกว่า 10,000 บาท 114 คน รายได้ผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 10,000-20,000 บาท 163 คน และรายได้ผู้ปกครองมากกว่า 20,000 บาท 58 คน

1.2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวแปรปัจจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี การตลาด และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยภาพรวมพบว่าทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัวผู้เรียน ด้านครอบครัว และด้านลักษณะการจัดการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.71 โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยพบว่า ลำดับที่ 1 คือ ด้านลักษณะการจัดการ ค่าเฉลี่ย 3.76 รองลงมาคือด้านครอบครัว ค่าเฉลี่ย 3.70 และลำดับสุดท้ายคือด้านส่วนตัวผู้เรียน ค่าเฉลี่ย 3.67 เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ลำดับที่ 1 คือ ค่านิยมในการศึกษาต่อ รองลงมาคือค่านิยมในอาชีพ ครูผู้สอน สาขาวิชา การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา การสนับสนุนของผู้ปกครอง และลำดับสุดท้ายคือ สื่อ อุปกรณ์ ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ พบว่า

2.1 ด้านส่วนตัวผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ค่านิยมในการศึกษาต่อส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่านิยมในอาชีพ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ด้านครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ด้านลักษณะการจัดการ ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชา ครูผู้สอน และสื่อ อุปกรณ์ มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่านักเรียนทั้ง 3 สาขา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อแตกต่างกัน คือ ปัจจัยค่านิยมในการศึกษาต่อ ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่วางไว้ ส่วนปัจจัยอื่นๆ เป็นปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชา พาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกเป็นด้านส่วนตัวผู้เรียน ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง และด้านลักษณะการจัดการ สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ด้านส่วนตัวผู้เรียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นปัจจัยพบว่า ค่านิยมในการศึกษาต่อเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1.1 ค่านิยมในการศึกษาต่อ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาการบัญชี ต่อสาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนสาขาวิชาการบัญชีคิดว่าสาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อมีทางเลือกหลากหลายทางเมื่อเรียนจบ การศึกษาในสาขานี้สามารถทำให้ประสบความสำเร็จ สังคมให้การยอมรับ และสามารถหางานได้ง่าย ความต้องการกำลังคนมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ แจ่มศรี (2551: 99) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกเรียนประเภทวิชา พาณิชยกรรม พบว่า นักเรียนสาขาวิชาการบัญชีมีลักษณะมุ่งอนาคตมากกว่านักเรียนสาขาวิชาการตลาด คาดหวังว่าจบแล้วสามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น หางานได้ง่าย และมีรายได้ค่อนข้างสูง วรณี สอนพานิช (2546: 73) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร ประเภทวิชาพาณิชยกรรม พบว่าปัจจัยที่นักเรียนเลือกเรียนตามสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการสูงในปัจจุบัน ศรีัญญา ศรีสุนทร(2554: 322) ศึกษาแรงจูงใจของ

การเข้าศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ของนักเรียนสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ พบว่าเลือกสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการสูงในปัจจุบันเป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียน เพื่อออกไปประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จ

1.2 ค่านิยมในอาชีพ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีัญญา ศรีสุนทร (2554: 322) ศึกษาแรงจูงใจของการเข้าศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา พบว่า นักเรียนต้องการที่จะศึกษาต่อเพื่อออกไปประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จ นักเรียนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญเกี่ยวกับโอกาสที่ดีในการทำงานเป็นลำดับแรก

1.3 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ แจ่มศรี (2551: 99) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกเรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรม พบว่า นักเรียนมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงตามกลุ่มคนใกล้ชิด ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนยังมีความไม่พอที่จะตัดสินใจเลือกเรียน ดังนั้นบุคคลใกล้ชิดจึงเข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน

1.4 การรับรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพเยาว์ ชาติชำนาญ (2556: 207) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาในระดับ ปวช. และ ปวส. พบว่าการประชาสัมพันธ์จากอาจารย์แนะแนว ออกไปประชาสัมพันธ์ยังโรงเรียนต่างๆ เป็นการแนะนำและจูงใจให้นักเรียนและผู้ปกครองได้รับทราบการจัดการศึกษาของวิทยาลัย ทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานแต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัจจุณี สีทา (2546: 68-69) ศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพหลักสูตรเตรียมเข้าทำงานในสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพ เนื่องจากได้รับคำแนะนำสนับสนุนจากผู้ปกครอง ญาติ ครอบครัว

3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ด้านลักษณะการจัดการโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นปัจจัยพบว่า

3.1 สาขาวิชาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพเยาว์ ชาติชำนาญ (2556: 206) พบว่าการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาวิชา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียน

3.2 ครูผู้สอน บุคลากร เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณ์ บุตรเนียน (2554: 43-52) ศึกษาปัจจัยในการเลือกเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดปราจีนบุรี พบว่า นักเรียน

ให้ความสนใจในเรื่องของระบบองค์กร และการบริหารและจัดการของโรงเรียน รวมถึงงานวิชาการของหลักสูตรสายวิชาชีพ และภาพลักษณ์ของโรงเรียน ชื่อเสียงความโดดเด่น บุคลากรที่มีความสามารถ

3.3 สื่อ อุปกรณ์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งโรจน์ เสถียรปรีชา (2547: 79) ตัวแปรที่สำคัญในการจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อด้านสถานศึกษา ชื่อเสียงของสถานศึกษาเป็นที่ยอมรับในสังคม มีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ไปรยาวิริน ศรีประเสริฐ (2551: 63) พบว่า สถานที่ ห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการเรียนรู้นักเรียน ทั้งยังเป็นสิ่งดึงดูดและช่วยในการตัดสินใจของบุคคลที่ผ่านไปมาให้เกิดความสนใจและนำบุตรหลานเข้ามาเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านลักษณะการจัดการอยู่ในลำดับแรกที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อ ซึ่งประกอบด้วย สาขาวิชา ครู บุคลากร และสื่อ อุปกรณ์ ดังนั้นสถานศึกษา ผู้บริหารควรจะมีการสนับสนุน ส่งเสริม ครู บุคลากรในการพัฒนาตนเองในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การเข้าร่วมงานวิชาการ การแข่งขันทางวิชาการ เพื่อที่จะได้นำความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับมาเพิ่มเติมในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาสาขาวิชาให้ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองและสาขาวิชาอีกด้วย นอกจากนี้ สื่อ อุปกรณ์ก็นับว่ามีความสำคัญการมีสื่อ อุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาอื่นๆ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้วย เช่น ประเภทวิชาอุตสาหกรรม

2.2 ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมไปทำการศึกษาวิจัยเก็บข้อมูลสำหรับนักศึกษาพาณิชยกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อจะดูผลของปัจจัยแต่ละตัวว่ามีความคล้ายคลึง หรือแตกต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ตันติบุรณกุล. (2546). ปัจจัยที่มีต่อการเลือกเรียนวิชาเอกการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนราชบุรีบริหารธุรกิจ . สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กฤษณ์ บุตรเนียน. (2554, พฤษภาคม – สิงหาคม). ปัจจัยในการเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดปราจีนบุรี. วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. ปีที่ 5(2) : 43-52.
- กิดานันท์ มะลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- จุฑารัตน์ คชรัตน์. (2549). มาตรฐานการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กตามความหวังของบุคคลในชุมชน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2521). หลักการทฤษฎีเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา. กภาพสินธุ์ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
- ดวงใจ รัตน์ธัญญา. (2546). สุขศึกษา : หลักการและกระบวนการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ถิรวุฒิ แสงมณีเดช. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศ และโรงเรียนนครนา จังหวัดราชบุรี. ปริญญานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ทรงเกียรติ ปักเคทา. (2548). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายสามัญ หรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ปีการศึกษา 2547. ปริญญานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2549). สังคมวิทยา. โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.
- นงลักษณ์ คงคาดิษฐ์. (2547). การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มผู้ที่ศึกษาต่อกับผู้ที่ไม่ศึกษาต่อบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นรงค์ฤทธิ์ สุรชิต. (2547). แรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพาณิชยการหัวหิน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิพนธ์ แจ้งเอี่ยม. (2524). จิตวิทยาสังคม. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุ
ศาสตร์ วิทยาลัยครูภูเก็ต
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). ประมวลชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินผล
การศึกษาการศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย. (2541). แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2549). จิตวิทยาการศึกษา. โครงการตำราคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ไพบรียาวิริณ ศรีประเสริฐ. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนหลักสูตรศิลปการเต้นรำที่
สถาบันบางกอกแดนซ์. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- _____.พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545.
กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนา
ศึกษา.
- พรรณี รักจ้อย. (2547). ความคาดหวังของนักเรียนและการรับรู้ต่อคุณภาพการบริการด้าน
การศึกษาของ บริษัท เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พะยอม วงศ์สารศรี. (2526). จิตวิทยาการศึกษา. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะ
ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต
- ไพโรจน์ แจ่มศรี. (2551). การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกเรียนประเภทวิชาพาณิชย
กรรมของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา).
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพราพรรณ เปลียนภู. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. เอกสารประกอบการเรียนการสอน
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- มาลินี จุฑาปะมา. (2554). จิตวิทยาการศึกษา. บุรีรัมย์ : เรวัตการพิมพ์.
- มาลี จุฑา. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. อักษราพัฒนา จำกัด.

- เมธี รัฐสมบุรณ์. (2548). การศึกษาการเลือกและไม่เลือกคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์. ปรินทิพพาน์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยุพเยาว์ ชาดิบ้านาญ. (2556, กันยายน – ธันวาคม). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาในระดับ ปวช. และ ปวส. ของนักเรียนวิทยาลัยการอาชีพตะกั่วป่า จังหวัดพังงา. วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต. ปีที่ 9(3) : 201 – 210.
- รุ่งโรจน์ เสถียรปรีชา. (2547). ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดปทุมธานี. ปรินทิพพาน์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณพร ศรีอรินันท์. (2556). ความคาดหวังและการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการบริการของโรงพยาบาลปทุมธานี. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ์ สอนพานิช. (2546). องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ วิทยาลัยในสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินทิพพาน์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2542).
- วิทยา วิสูตรเรืองเดช. (2545). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อสายสามัญ หรือสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบัณฑิตวิทยาลัย ปีการศึกษา 2544. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรัญญา ศรีสุนทร. (2554, มิถุนายน-กันยายน). แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม เขตกรุงเทพมหานคร. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. ปีที่ 10(3): 315-323.
- ศิรินภา ศรีโคกล่าม. (2556). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษา ของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2555. ปรินทิพพาน์ กศ.ม. (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศิริบุญณ์ สายโกสุม. (2554). จิตวิทยาการศึกษา. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริวรรณ สุวินท์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี. ปรินทิพพาน์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สมคิด บางโม. (2538). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์
- สมบุญ สงวนญาติ. (2534). *เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน*. ตำรา-เอกสารวิชาการ ฉบับที่ 41 ภาคพัฒนาตำราและเอกสารทางวิชาการ. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฝึกหัดครู. สดใจ เหล่าสุนทร. (2549). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนทร โคตรบรรเทา (2547). *การตัดสินใจในองค์การการศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2552). *ความคาดหวังของคนกรุงเทพฯ ต่อบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันท์เอม. (2536). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรางค์ จันท์เอม. (2515). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ที่ โรงพิมพ์จรัสสินทวงศ์.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ที่ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัจจุฬี สีทา. (2546). *ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพหลักสูตรเตรียมเข้าทำงานในสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง อุบลราชธานี*. ปริญญาโท ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2521). *พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา*. พิษณุโลก : เอกสารการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556*. สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษา. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2558, จาก <http://bsq2.vec.go.th/course/2556>
- อารี พันธุ์มณี. (2546). *จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไยไหม เอ็ดดูเคท.
- Good, O R. (1973). *An Analysis of Faculty Motivation to Work in the North Carolina Community College System* Doctor's thesis, Raleigh North Carolina State University at Raleigh, Photocopied.
- Nicholles, Audretand Allen, George. (1983). *Managing Education Innovations*. London: Urwin.

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ
และหนังสือขอความร่วมมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์โอภาส สุขหวาน

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
สาขาวิชาอุตสาหกรรม
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ดร.สุรพงษ์ ศรีวินิจ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีการออกแบบกราฟ
เฟิลส์
วิทยาลัยเทคโนโลยีการออกแบบกราฟเฟิลส์

ที่ ศธ 0519.12/ 3332

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

7 มิถุนายน 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการเกริกวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวณัฏฐพัชร มณีวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 3 ห้องเรียน และขอใช้สถานที่ห้องเรียน เกริกวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2559 ถึงเดือนกรกฎาคม 2559 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงาน ในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธิธรรม)

คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 090 403 4865

ที่ ศธ 0519.12/3331

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ชุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 มิถุนายน 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีสุวรรณภูมิบริหารธุรกิจ

เนื่องด้วย นางสาวณัฏฐพัชร มณีวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ” โดยมีอาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศรีนุพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 3 ห้องเรียน และขอใช้สถานที่ห้องเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีสุวรรณภูมิบริหารธุรกิจ ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2559 ถึงเดือนกรกฎาคม 2559 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงาน ในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธิทางกูร)

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 090 403 4865

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานบริหารและธุรการ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/ 1906

วันที่ 11 มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวณัฏฐพัชร มณีวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุหงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์โอภาส สุขหวาน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 090 403 4865

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวณัฏฐพัชร มณีวรรณ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ โยเหลา)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานบริหารและธุรการ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/1501

วันที่ 11 มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวณัฏฐพัชร มณีวรรณ นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุหงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธโกธ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 090 403 4865

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวณัฏฐพัชร มณีวรรณ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวศุภรดา ใจดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพุทธธรรมศาสตร์

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 1565

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

11 มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีการออกแบบกราฟิกส์

เนื่องด้วย นางสาวณัฏฐพัชร มณีวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุหงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.สุรพงษ์ ศรีวิจิตร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวณัฏฐพัชร มณีวรรณ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญญ์ โยเหลา)
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 090 403 4865

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวณัฐพัชร์ มณีวรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	21 มิถุนายน 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดลำพูน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	203/12 ม.3 ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูผู้สอนโรงเรียนวัดไทรสამัคคี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดไทรสამัคคี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาสมุทรปราการเขต 1 ต.บางเมืองใหม่ อ.เมืองสมุทรปราการ จ.สมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนแม่ตืนวิทยา จังหวัดลำพูน
พ.ศ. 2544	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาวิชาบริการการจัดการ จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2559	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา แขนงการจัดการอาชีวศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ